

No. 35628

**Israel
and
Turkey**

Convention between the State of Israel and the Republic of Turkey for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income. Jerusalem, 14 March 1996

Entry into force: *27 May 1998 by notification, in accordance with article 28*

Authentic texts: *English, Hebrew and Turkish*

Registration with the Secretariat of the United Nations: *Israel, 29 April 1999*

**Israël
et
Turquie**

Convention entre l'Etat d'Israël et la République turque tendant à éviter la double imposition et à prévenir l'évasion fiscale en matière d'impôts sur le revenu. Jérusalem, 14 mars 1996

Entrée en vigueur : *27 mai 1998 par notification, conformément à l'article 28*

Textes authentiques : *anglais, hébreu et turc*

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : *Israël, 29 avril 1999*

[ENGLISH TEXT — TEXTE ANGLAIS]

CONVENTION BETWEEN THE STATE OF ISRAEL AND THE REPUBLIC
OF TURKEY FOR THE AVOIDANCE OF DOUBLE TAXATION AND
THE PREVENTION OF FISCAL EVASION WITH RESPECT TO TAXES
ON INCOME

The Government of the State of Israel and the Government of the Republic of Turkey
Desiring to conclude a Convention for the avoidance of double taxation and the pre-
vention of fiscal evasion with respect to taxes on income,
Have agreed as follows:

CHAPTER I. SCOPE OF THE CONVENTION

Article 1. Personal Scope

This Convention shall apply to persons who are residents of one or both of the Con-
tracting States.

Article 2. Taxes Covered

1. This Convention shall apply to taxes on income imposed on behalf of a Contracting
State or of its political subdivisions or local authorities, irrespective of the manner in which
they are levied.

2. There shall be regarded as taxes on income all taxes imposed on total income, or on
elements of income, including taxes on gains from the alienation of movable or immovable
property, taxes on the total amounts of wages or salaries paid by enterprises, as well as taxes
on capital appreciation.

3. The existing taxes to which the Convention shall apply are in particular :

a) In Turkey:

i) The income tax;

ii) The corporation tax; and

iii) The levy imposed on the income tax and the corporation tax;
(hereinafter referred to as "Turkish Tax");

b) In Israel:

i) The income tax;

ii) The company tax;

iii) The tax on capital gains; and

iv) The tax imposed upon the alienation of immovable property under the Land Appre-
ciation Tax Law;

(hereinafter referred to as "Israel Tax").

4. The Convention shall apply also to any identical or substantially similar taxes which are imposed after the date of signature of the Convention in addition to, or in place of, the existing taxes. The competent authorities of the Contracting States shall notify each other of significant changes which have been made in their respective taxation laws.

CHAPTER II. DEFINITIONS

Article 3. General Definitions

1. For the purposes of this Convention, unless the context otherwise requires:

a) The term "Turkey" means the Turkish territory, territorial sea as well as the maritime areas over which it has jurisdiction or sovereign rights for the purpose of exploring, exploiting, conserving and managing natural resources, pursuant to international law;

b) The term "Israel" means the State of Israel, and when used in a geographic sense includes the territorial sea, continental shelf and economic zone thereof as well as that area of the high seas in respect of which Israel is entitled, in accordance with international law, to exercise sovereign rights over the sea bed and subsoil and their natural resources;

c) The term "person" includes an individual, a company and any other body of persons;

d) The term "company" means any body corporate or any entity which is treated as a body corporate for tax purposes;

e) The terms "enterprise of a Contracting State" and "enterprise of the other Contracting State" mean respectively an enterprise carried on by a resident of a Contracting State and an enterprise carried on by a resident of the other Contracting State;

f) The term "international traffic" means any transport by a ship, aircraft or road-transport vehicle operated by a resident of a Contracting State, except when the ship, aircraft or road-transport vehicle is operated solely between places in the other Contracting State;

g) The term "competent authority" means:

i) In Turkey: the Minister of Finance or his authorised representative;

ii) In Israel: the Minister of Finance or his authorised representative;

h) The term "national" means:

i) Any individual possessing the nationality of a Contracting State;

ii) Any legal person, partnership or association deriving its status as such from the laws in force in a Contracting State;

i) The term "tax" means any tax covered by Article 2 of this Convention;

2. As regards the application of the Convention at any time by a Contracting State, any term not defined therein shall, unless the context otherwise requires, have the meaning that it had at that time under the law of that State for the purposes of the taxes to which the Convention applies, any meaning under the applicable tax laws of that State prevailing over a meaning given to the term under other laws of that State.

Article 4. Resident

1. For the purposes of this Convention, the term "resident of a Contracting State" means any person who, under the laws of that State, is liable to tax therein by reason of his domicile, residence, place of effective management, or any other criterion of a similar nature, and also includes that State and any political subdivision or local authority thereof. This term, however, does not include any person who is liable to tax in that State in respect only of income from sources in that State.

2. Where by reason of the provisions of paragraph 1 an individual is a resident of both Contracting States, then his status shall be determined as follows:

a) He shall be deemed to be a resident only of the State in which he has a permanent home available to him; if he has a permanent home available to him in both States, he shall be deemed to be a resident of the State with which his personal and economic relations are closer (centre of vital interests);

b) If the State in which he has his centre of vital interests cannot be determined, or if he has not a permanent home available to him in either State, he shall be deemed to be a resident only of the State in which he has an habitual abode;

c) If he has an habitual abode in both States or in neither of them, he shall be deemed to be a resident only of the State of which he is a national;

d) If he is a national of both States or of neither of them, the competent authorities of the Contracting States shall settle the question by mutual agreement.

3. Where by reason of the provisions of paragraph 1 of this Article, a person other than an individual is a resident of both Contracting States, then it shall be deemed to be a resident only of the Contracting State in which its place of effective management is situated. However, if its place of effective management cannot be determined, then the competent authorities of the Contracting States shall determine by mutual agreement the State of which the person shall be deemed to be a resident for the purpose of this Agreement.

Article 5. Permanent Establishment

1. For the purposes of this Convention, the term "permanent establishment" means a fixed place of business through which the business of an enterprise is wholly or partly carried on.

2. The term "permanent establishment" includes especially:

a) A place of management;

b) A branch;

c) An office;

d) A factory;

e) A workshop; and

f) A mine, an oil or gas well, a quarry or any other place of extraction of natural resources.

3. The term "permanent establishment" likewise encompasses:

a) A building site, a construction, assembly, or installation project or supervisory activities in connection therewith, where such site, project or activity lasts more than 12 months;

b) The furnishing of services, including consultancy services, by an enterprise through employees or other personnel engaged by the enterprise for such purpose, but only where activities of that nature continue (for the same or a connected project) within the country for a period or periods aggregating more than 183 days within any 12 month period.

4. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, the term "permanent establishment" shall be deemed not to include:

a) The use of facilities solely for the purpose of storage or display of goods or merchandise belonging to the enterprise;

b) The maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of storage or display;

c) The maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of processing by another enterprise;

d) The maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of purchasing goods or merchandise or of collecting information, for the enterprise;

e) The maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of carrying on, for the enterprise, any other activity of a preparatory or auxiliary character;

f) The maintenance of a fixed place of business solely for any combination of activities mentioned in sub-paragraphs a) to e), provided that the overall activity of the fixed place of business resulting from this combination is of a preparatory or auxiliary character.

5. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, where a person -- other than an agent of an independent status to whom paragraph 6 applies -- is acting in a Contracting State on behalf of an enterprise of the other Contracting State, that enterprise shall be deemed to have a permanent establishment in the first-mentioned Contracting State in respect of any activities which that person undertakes for the enterprise, if such a person:

a) Has and habitually exercises in that State an authority to conclude contracts in the name of the enterprise, unless the activities of such person are limited to those mentioned in paragraph 4 which, if exercised through a fixed place of business would not make this fixed place of business a permanent establishment under the provisions of that paragraph; or

b) Has no such authority, but habitually maintains in the first-mentioned State a stock of goods or merchandise from which he regularly delivers goods or merchandise on behalf of the enterprise.

6. An enterprise of a Contracting State shall not be deemed to have a permanent establishment in a Contracting State merely because it carries on business in that State through a broker, general commission agent or any other agent of an independent status, provided that such persons are acting in the ordinary course of their business.

7. The fact that a company which is a resident of a Contracting State controls or is controlled by a company which is a resident of the other Contracting State, or which carries on

business in that other State (whether through a permanent establishment or otherwise), shall not of itself constitute either company a permanent establishment of the other.

CHAPTER III. TAXATION OF INCOME

Article 6. Income from Immovable Property

1. Income derived by a resident of a Contracting State from immovable property (including income from agriculture or forestry) situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. The term "immovable property" shall have the meaning which it has under the law of the Contracting State in which the property in question is situated. The term shall in any case include property accessory to immovable property, livestock and equipment used in agriculture and forestry, (including the breeding and cultivation of fish) rights to which the provisions of general law respecting landed property apply, usufruct of immovable property and rights to variable or fixed payments as consideration for the working of, or the right to work, mineral deposits, sources and other natural resources; ships, boats and aircraft shall not be regarded as immovable property.

3. The provisions of paragraph 1 shall apply to income derived from the direct use, letting, or use in any other form of immovable property.

4. The provisions of paragraphs 1 and 3 shall also apply to the income from immovable property of an enterprise and to income from immovable property used for the performance of independent personal services.

Article 7. Business Profits

1. The profits of an enterprise of a Contracting State shall be taxable only in that State unless the enterprise carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein. If the enterprise carries on business as aforesaid, the profits of the enterprise may be taxed in the other State but only so much of them as is attributable to that permanent establishment.

2. Subject to the provisions of paragraph 3, where an enterprise of a Contracting State carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, there shall in each Contracting State be attributed to that permanent establishment the profits which it might be expected to make if it were a distinct and separate enterprise engaged in the same or similar activities under the same or similar conditions and dealing wholly independently with the enterprise of which it is a permanent establishment.

3. In determining the profits of a permanent establishment, there shall be allowed as deductions expenses which are incurred for the purposes of the permanent establishment, including executive and general administrative expenses so incurred, whether in the State in which the permanent establishment is situated or elsewhere.

4. No profits shall be attributed to a permanent establishment by reason of the mere purchase by that permanent establishment of goods or merchandise for the enterprise.

5. Where profits include items of income which are dealt with separately in other Articles of this Convention, then the provisions of those Articles shall not be affected by the provisions of this Article.

Article 8. Shipping, Air and Road Transport

1. Profits derived by a resident of a Contracting State from the operation of ships, aircraft or road-transport vehicles in international traffic shall be taxable only in that State.

2. The provisions of paragraph 1 shall also apply to profits from the participation in a pool, a joint business or an international operating agency.

Article 9. Associated Enterprises

1. Where

a) An enterprise of a Contracting State participates directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of the other Contracting State, or

b) The same persons participate directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of a Contracting State and an enterprise of the other Contracting State,

and in either case conditions are made or imposed between the two enterprises in their commercial or financial relations which differ from those which would be made between independent enterprises, then any profits which would, but for those conditions, have accrued to one of the enterprises, but, by reason of those conditions, have not so accrued, may be included in the profits of that enterprise and taxed accordingly.

2. Where a Contracting State includes in the profits of an enterprise of that State -- and taxes accordingly -- profits on which an enterprise of the other Contracting State has been charged to tax in that other State and the profits so included are, by the first-mentioned State, claimed to be profits which would have accrued to the enterprise of the first-mentioned State if the conditions made between the two enterprises had been those which would have been made between independent enterprises, then that other State shall make an appropriate adjustment to the amount of the tax charged therein on those profits, where that other State considers the adjustment justified, in determining such adjustment, due regard shall be had to the other provisions of this Convention and the competent authorities of the Contracting States shall if necessary consult each other.

Article 10. Dividends

1. Dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such dividends may also be taxed in the Contracting State of which the company paying the dividends is a resident and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the dividends is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed 10 % of the gross amount of the dividends.

3. The term "dividends" as used in this Article means income from shares, "jouissance" shares or "jouissance" rights, founders' shares or other rights, not being debt-claims, participating in profits, as well as income from other corporate rights which is subjected to the same taxation treatment as income from shares by the laws of the State of which the company making the distribution is a resident. In the case of Turkey, this term also includes income derived from an investment fund and investment trust.

4. The provision of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the dividends, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State of which the company paying the dividends is a resident, through a permanent establishment situated therein, and in the case of a resident of Turkey, performs in Israel independent personal services from a fixed base situated in Israel, and the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

5. Subject to the provision of paragraph 6 of this Article, where a company which is a resident of a Contracting State derives profits or income from the other Contracting State, that other State may not impose any tax on the dividends paid by the company, except insofar as such dividends are paid to a resident of that other State or insofar as the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with a permanent establishment or a fixed base situated in that other State, nor subject the company's undistributed profits to a tax on the company's undistributed profits, even if the dividends paid or the undistributed profits consist wholly or partly of profits or income arising in such other State.

6. Profits of a company of a Contracting State carrying on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein may, after having been subjected to tax under Article 7, be taxed on the remaining amount in the Contracting State in which the permanent establishment is situated and in accordance with paragraph 2.

Article 11. Interest

1. Interest arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such interest may also be taxed in the Contracting State in which it arises and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the interest is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the gross amount of the interest.

3. Notwithstanding the provisions of paragraph 2, interest arising in:

a) Turkey and paid to the Government of Israel or to the Central Bank of Israel (Bank of Israel) shall be exempt from tax in Turkey;

b) Israel and paid to the Government of Turkey or to the Central Bank of Turkey (Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankası) shall be exempt from tax in Israel.

4. The term "interest" as used in this Article means income from debt-claims of every kind, whether or not secured by mortgage and whether or not carrying a right to participate in the debtor's profits, and in particular, income from government securities and income

from bonds or debentures, including premiums attaching to such securities, bonds or debentures. Where a resident of a Contracting State sells industrial, commercial or scientific goods, equipment or merchandise to a resident of the other Contracting State, and the payments for such sales are made in a specified period after the delivery of such goods, equipment or merchandise, then not any part of such payments shall be regarded as interest for the purpose of this paragraph. In such case, the provisions of Articles 5 and 7 shall apply.

5. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the interest, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the interest arises, through a permanent establishment situated therein, and in the case of a resident of Turkey, performs in Israel independent personal services from a fixed base situated in Israel, and the debt-claim in respect of which the interest is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

6. Interest shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is that State itself, a political subdivision, a local authority or a resident of that State. Where, however, the person paying the interest, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the indebtedness on which the interest is paid was incurred, and such interest is borne by such permanent establishment or fixed base, then such interest shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment or fixed base is situated.

7. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the interest, having regard to the debt-claim for which it is paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

Article 12. Royalties

1. Royalties arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such royalties may also be taxed in the Contracting State in which they arise and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the royalties is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed 10 percent of the gross amount of the royalties.

3. The term "royalties" as used in this Article means payments of any kind received as a consideration for the use of, the right to use, or the sale of any copyright of literary, artistic or scientific work including cinematography films and recordings for radio and television, any patent, trade mark, design or model, plan, secret formula or process, or for the use of, or the right to use, industrial, commercial or scientific equipment, or for information concerning industrial, commercial or scientific experience.

4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the royalties, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contract-

ing State in which the royalties arise, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the royalties are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

5. Royalties shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is that State itself, a political subdivision, a local authority or a resident of that State. Where, however, the person paying the royalties, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the liability to pay the royalties was incurred, and such royalties are borne by such permanent establishment or fixed base, then such royalties shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment or fixed base is situated.

6. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the royalties paid, having regard to the use, right or information for which they are paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

Article 13. Capital Gains

1. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of immovable property referred to in Article 6 and situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. Gains from the alienation of movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State or of movable property pertaining to a fixed base available to a resident of a Contracting State in the other Contracting State for the purpose of performing independent personal services, including such gains from the alienation of such a permanent establishment (alone or with the whole enterprise) or of such fixed base, may be taxed in that other State.

3. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of ships, aircraft or road-transport vehicles operated in international traffic and any property, other than immovable property, pertaining to the operation of such ships, aircraft or road-transport vehicles shall be taxable only in that Contracting State.

4. Gains from the alienation of shares of the capital stock of a company the property of which consists directly or indirectly principally of immovable property situated in a Contracting State, may be taxed in that State.

5. Gains from the alienation of any property other than that referred to in paragraphs 1, 2, 3 and 4 shall be taxable only in the Contracting State of which the alienator is a resident.

Article 14. Independent Personal Services

1. Income derived by a resident of a Contracting State in respect of professional services or other activities of an independent character, shall be taxable only in that State unless such activities are exercised in the other Contracting State. If the activities are exercised in the other State, income derived therefrom may be taxed in that other State.

2. Notwithstanding the provision of paragraph 1, income derived by a resident of a Contracting State in respect of professional services or other activities of an independent character exercised in the other Contracting State shall be taxable only in the first-mentioned State if:

a) The recipient is present in the other State for a period or periods not exceeding in the aggregate 183 days in any twelve months period commencing or ending in the fiscal year concerned, and

b) The remuneration is paid by, or on behalf of, a person who is not a resident of the other State, and

c) The remuneration is not borne by a permanent establishment or a fixed base which the said person has in the other State.

3. The term "professional services" includes especially independent scientific, literary, artistic, educational or teaching activities as well as the independent activities of physicians, lawyers, engineers, architects, dentists and accountants, and other independent activities requiring specific professional skill.

Article 15. Dependent Personal Services

1. Subject to the provisions of Articles 16, 18, 19 and 20, salaries, wages and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment shall be taxable only in that State unless the employment is exercised in the other Contracting State. If the employment is so exercised, such remuneration as is derived therefrom may be taxed in that other State.

2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised in the other Contracting State shall be taxable only in the first-mentioned State if:

a) The recipient is present in the other State for a period or periods not exceeding in the aggregate 183 days in any twelve month period commencing or ending in the fiscal year concerned, and

b) The remuneration is paid by, or on behalf of, an employer who is not a resident of the other State, and

c) The remuneration is not borne by a permanent establishment or a fixed base which the employer has in the other State.

3. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, remuneration in respect of an employment exercised aboard a ship, aircraft or road-transport vehicle operated in international traffic by a resident of a Contracting State may be taxed in that Contracting State.

Article 16. Directors' Fees

Directors' fees and other similar payments derived by a resident of a Contracting State in his capacity as a member of the board of directors of a company which is a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

Article 17. Artistes and Sportsmen

1. Notwithstanding the provisions of Articles 14 and 15, income derived by a resident of a Contracting State as an entertainer, such as a theatre, motion picture, radio or television artiste, or a musician, or as a sportsman, from his personal activities as such exercised in the other Contracting State, may be taxed in that other State.

2. Where income in respect of personal activities exercised by an entertainer or a sportsman in his capacity as such accrues not to the entertainer or sportsman himself but to another person, that income may, notwithstanding the provisions of Articles 7, 14 and 15, be taxed in the Contracting State in which the activities of the entertainer or sportsman are exercised.

3. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, the income derived from the activities referred to in paragraph 1 within the framework of cultural or sports exchange programme agreed to by the Governments of the Contracting States and carried out other than for the purpose of profit, shall be exempted from tax in the Contracting State in which these activities are exercised, provided that such person who derived the income from the aforementioned activities is substantially supported by public funds of the other Contracting State.

Article 18. Pensions

1. Subject to the provisions of paragraph 2 of Article 19, pensions and other similar remuneration paid to a resident of a Contracting State in consideration of past employment shall be taxable only in that State. This provision shall also apply to life annuities paid to a resident of a Contracting State.

2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, pensions and other payments made under the social security legislation of a Contracting State shall be taxable only in that State.

3. The term "annuity" means a stated sum payable periodically at stated times during life or during a specific ascertainable period of time under an obligation to make payments in return for adequate and full consideration in money or money's worth.

Article 19. Government Service

1. a) Remuneration, other than a pension, paid by a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that State or subdivision or authority shall be taxable only in that State.

b) However, such remuneration shall be taxable only in the other Contracting State if the services are rendered in that State and the individual is a resident of that State who:

- i) Is a national of that State; or
 - ii) Did not become a resident of that State solely for the purpose of rendering the services.
2. a) Any pension paid by, or out of funds created by, a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that State or subdivision or authority shall be taxable only in that State.
- b) However, such pension shall be taxable only in the other Contracting State if the individual is a resident of, and a national of, that State.
3. The provisions of Articles 15, 16, 17 and 18 shall apply to remuneration and pensions in respect of services rendered in connection with a business carried on by a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof.

Article 20. Students and Teachers

1. Payments which a student or business apprentice who is or was immediately before visiting a Contracting State a resident of the other Contracting State and who is present in the first-mentioned State solely for the purpose of his education or training receives for the purpose of his maintenance, education or training shall not be taxed in that State, provided that such payments arise from sources outside that State.
2. Likewise, a teacher or instructor who is a national of a Contracting State and who is present in the other Contracting State for the primary purpose of teaching or engaging in scientific research for a period or periods not exceeding two years shall be exempt from tax in that other State for remunerations from personal services for teaching or research, provided that such payments arise from sources outside that other State.

Article 21. Other Income

1. Items of income of a resident of a Contracting State, wherever arising, not dealt with in the foregoing Articles of this Convention shall be taxable only in that State.
2. The provisions of paragraph 1 shall not apply to income, other than income from immovable property as defined in paragraph 2 of Article 6, if the recipient of such income, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the income is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.
3. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, items of income of a resident of a Contracting State not dealt with in the foregoing articles of this Convention and arising in the other Contracting State may also be taxed in that other State.

CHAPTER IV. METHODS FOR ELIMINATION OF DOUBLE TAXATION

Article 22. Elimination of Double Taxation

1. Double taxation for the residents of Turkey shall be eliminated as follows:

Subject to the laws of Turkey from time to time in force regarding the allowance and deduction against Turkish Tax, not affecting the general principles of this Convention, of tax paid in any country other than Turkey, Israel Tax paid in respect of income derived from Israel shall be allowed as a deduction against Turkish Tax payable in respect of that income.

Such deductions shall not, however, exceed that part of the income tax computed before the deduction is given, which is appropriate to the income which may be taxed in Israel.

Where in accordance with any provision of the Convention income derived by a resident of Turkey is exempt from Turkish Tax, Turkey may nevertheless, in calculating the amount of the remaining income of such resident, take into account the exempted income.

2. Double taxation for the residents of Israel shall be eliminated as follows:

Subject to the laws of Israel from time to time in force regarding the allowance and credit against Israel Tax, not affecting the general principles of this Convention, of tax paid in any country other than Israel, Turkish Tax paid in respect of income derived from Turkey shall be allowed as a credit against Israel Tax payable in respect of that income.

The credit shall not, however, exceed that portion of Israel Tax which the income sources within Turkey bears to the entire income subject to Israel Tax.

Where in accordance with any provision of the Convention income derived by a resident of Israel is exempt from Israel Tax, Israel may nevertheless, in calculating the amount of the remaining income of such resident, take into account the exempted income.

CHAPTER V. SPECIAL PROVISIONS

Article 23. Non-Discrimination

1. Nationals of a Contracting State shall not be subjected in the other Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith, which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of that other State in the same circumstances are or may be subjected.

2. Subject to the provisions of paragraph 6 of Article 10, the taxation on a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State shall not be less favourably levied in that other State than the taxation levied on enterprises of that other State carrying on the same activities. This provision shall not be construed as obliging a Contracting State to grant to residents of the other Contracting State any personal allowances, reliefs and reductions for taxation purposes on account of civil status or family responsibilities which it grants to its own residents.

3. Except where the provisions of paragraph 1 of Article 9, paragraph 7 of Article 11, or paragraph 6 of Article 12, apply, interest, royalties and other disbursements paid by an

enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable profits of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been paid to a resident of the first-mentioned State.

4. Enterprises of a Contracting State, the capital of which is wholly or partly owned or controlled, directly or indirectly, by one or more residents of the other Contracting State, shall not be subjected in the first-mentioned State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which other similar enterprises of the first-mentioned State are or may be subjected.

Article 24. Mutual Agreement Procedure

1. Where a person considers that the actions of one or both of the Contracting States result or will result for him in taxation not in accordance with the provisions of this Convention, he may, irrespective of the remedies provided by the domestic law of those States, present his case to the competent authority of the Contracting State of which he is a resident or, if his case comes under paragraph 1 of Article 23, to that of the Contracting State of which he is a national.

2. The competent authority shall endeavour, if the objection appears to it to be justified and if it is not itself able to arrive at a satisfactory solution, to resolve the case by mutual agreement with the competent authority of the other Contracting State, with a view to the avoidance of taxation which is not in accordance with the Convention. Any agreement reached shall be implemented notwithstanding any time limits in the domestic law of the Contracting States. However, the taxpayer must claim the refund resulting from such mutual agreement within a period of one year after the tax administration has notified the taxpayer of the result of the mutual agreement.

3. The competent authorities of the Contracting States shall endeavour to resolve by mutual agreement any difficulties or doubts arising as to the interpretation or application of the Convention. They may also consult together for the elimination of double taxation in cases not provided for in the Convention.

4. The competent authorities of the Contracting States may communicate with each other directly including through a joint commission consisting of themselves or their representatives, for the purpose of reaching an agreement in the sense of the preceding paragraphs.

5. For the purposes of paragraph 3 of Article XXII (Consultation) of the General Agreement on Trade in Services, the Contracting States agree that, notwithstanding that paragraph, any dispute between them as to whether a measure falls within the scope of this Agreement may be brought before the Council For Trade in Services, as provided by that paragraph, only with the consent of both Contracting States. Any doubt as to the interpretation of this paragraph shall be resolved under paragraph 3 of Article 24 or, failing agreement under that procedure, pursuant to any other procedure agreed to by both Contracting States.

Article 25. Exchange of Information

1. The competent authorities of the Contracting States shall exchange such information as is necessary for carrying out the provisions of this Convention or of the domestic laws of the Contracting States concerning taxes covered by the Convention insofar as the taxation hereunder is not contrary to the Convention. The exchange of information is not restricted by Article 1. Any information received by a Contracting State shall be treated as secret in the same manner as information obtained under the domestic laws of that State and shall be disclosed only to persons or authorities (including courts and administrative bodies) involved in the assessment or collection of, the enforcement or prosecution in respect of, or the determination of appeals in relation to, the taxes covered by the Convention. Such persons or authorities shall use the information only for such purposes. They may disclose the information in public court proceedings or in judicial decisions.

2. In no case shall the provisions of paragraph 1 be construed so as to impose on a Contracting State the obligation:

a) To carry out administrative measures at variance with the laws and administrative practice of that or of the other Contracting State;

b) To supply information which is not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other Contracting State;

c) To supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret or trade process, or information, the disclosure of which would be contrary to public policy (ordre public).

Article 26. Diplomatic Agents and Consular Officers

Nothing in this Convention shall affect the fiscal privileges of diplomatic agents or consular officers under the general rules of international law or under the provisions of special agreements.

Article 27. Limitation of Benefits

The competent authorities of the Contracting States, upon their mutual agreement, may deny the benefits of this Convention to any person, or with respect to any transaction, if in their opinion the receipt of those benefits, under the circumstances, would constitute an abuse of the Convention according to its purposes.

Article 28. Entry into Force

1. Each Contracting State shall notify to the other Contracting State the completion of the procedures required by its laws for the bringing into force of this Convention. This Convention shall enter into force on the date of the later of these notifications.

2. The provisions of this Convention shall have effect:

a) With regard to taxes withheld at source, in respect of amounts paid or credited on or after the first day of January next following the date upon which this Convention enters into force; and

b) With regards to other taxes, in respect of taxable years beginning on or after the first day of January next following the date upon which this Convention enters into force.

Article 29. Termination

This Convention shall remain in force until terminated by a Contracting State. Either Contracting State may terminate the Convention, through diplomatic channels, by giving notice of termination at least six months before the end of any calendar year beginning after the expiration of a period of 5 years from the date of its entry into force. In such event, the Convention shall cease to have effect:

a) In respect of taxes withheld at source, to amounts of income derived on or after 1 January in the calendar year next following the year in which the notice is given;

b) In respect of other taxes on income, to such taxes chargeable for any taxable year beginning on or after 1 January in the calendar year next following the year in which the notice is given.

In witness whereof the undersigned, duly authorized hereto, have signed this Convention.

Done at Jerusalem, this 14 day of March, 1996, which corresponds to the Hebrew date 23 of Adar, 5756, in duplicate in the Hebrew, Turkish and English languages, all three texts being equally authentic. In the case of difference in meaning among the texts, the English text shall be the operative one.

For the Government of the State of Israel:

EHUD BARAK

For the Government of the Republic of Turkey:

EMRE GONENSAY

סעיף 29

סיום

אמנה זו תישאר כחוקף עד שמדינה מתקשרת תביא אותה לידי סיום. כל מדינה מתקשרת רשאית להביא את האמנה לידי סיום, כצינורות הדיפלומטיים, ע"י מתן הודעה על סיופ לפחות שישה חודשים לפני תום שנת לוח המחילה אחרי תום תקופה של חמש שנים מחאריך בניסתה לחוקף. במקרה זה, תחדל האמנה להיות כחוקף:

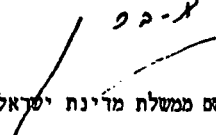
(א) כזיקה למסים המנוכחים במקור, על סכומי הכנסה שנצמחו ב-1 בינואר בשנת הלוח שאחרי זו שבה נמסרה ההודעה, או אחרי יום זה;

(ב) כזיקה למסים אחדים על הכנסה, על מסיס בני הטלה ככל שנת מס המחילה ב-1 בינואר בשנת הלוח שאחרי זו שבה נמסרה ההודעה, או אחרי יום זה.

ולראיה החתומים מטה, שהוסמכו לכך כיאות, חתמו על אמנה זו.

נעשה ב-14 במאי 1976, שהוא יום 14 במאי 1976, בשני נותקי מקור כבל אחת מהשפות עברית, תורכית ואנגלית, ולשלושת הנוסחים דין מקור שווה, אלא במקרה של הכרלי משמעות כין הנוסחים, הנוסח האנגלי יהיה הקובע.

כשם ממשלת הדפובליקה של תורכיה

22-4

כשם ממשלת מדינת ישראל

סעיף 26

נציגים דיפלומטיים ומקידים קונסולריים

שום דבר האמור כאמנה זו לא יפגע בזכויות המיסקליות של נציגים דיפלומטיים או מקידים קונסולריים למי הכללים המקובלים במשפט הבינלאומי או למי הוראות שבהסכמים מיוחדים.

סעיף 27

הגבלת הטבות

הרשויות המוסמכות של המדינות המתקשרות, כהסכמה הודית ביניהן, רשאיות לשלול את ההטבות למי אמנה זו מכל אדם, או כיחס לכל עיסקה, אם למי דעתן קבלת ההטבות הללו, לאור הנסיבות, תהווה ניצול לרעה של האמנה בהתאם למטרותיה.

סעיף 28

כניסה לתוקף

1. כל מדינה מתקשרת תודיע למדינה המתקשרת האחרת על השלמת הנהלים הדרושים על פי החוק שלה לכניסתה לתוקף של אמנה זו. האמנה תיכנס לתוקף בתאריך האחרונה מבין ההודעות.

2. להוראות אמנה זו יהיה תוקף:

(א) בזיקה למסים המנוכים במקור, ביחס לסכומים ששולמו או זוכו כ-1 בינואר בשנה שאחרי תאריך כניסתה של אמנה זו לתוקף, או אחרי יום זה; וכן

(ב) בזיקה למסים אחרים, על מסים בני הטלה ביחס לשנות מס המתחילות כ-1 בינואר בשנה שאחרי תאריך כניסתה של אמנה זו לתוקף, או אחרי יום זה.

סעיף 25

חילופי מידע

1. הרשויות המוסמכות של המדינות המתקשרות יחליפו כיניהן מידע ככל שיהיה דרוש לכיצוע הוראותיה של אמנה זו או של החוקים הפנימיים של המדינות המתקשרות הדנים כמסים שאמנה זו דנה בהם, כמידה שהחיוכ כמס לפיהם אינו מנוגד לאמנה. חילופי המידע אינם מוגבלים ע"י סעיף 1. כל מידע שקיבלה מדינה מתקשרת ידאו אותו כסודי באופן דומה למידע שהושג לפי חוקיה הפנימיים של אותה מדינה, ויגלו אותו רק לכני אדם או לרשויות (לרכות כתי משפט וגופים מינהליים) המעורבים בשומתם או כגבייתם של המסים הנידונים כאמנה זו, כאכיפחס, כהעמדה לדין כשלהם או כהחלטה על ערעור בקשר אליהם. כני אדם או רשויות אלה ישמשו כמידע רק למטרות האמורות. הם רשאים לגלות את המידע כהליכים פומביים ככית משפט או כהחלטות משפטיות.

2. אין לפרש את הוראות ס"ק 1 בשום מקרה כמטילות על מדינה מתקשרת את החובה:

(א) לנקוט אמצעים מינהליים כשונה מן הדינים והנוהל המינהלי של אותה מדינה מתקשרת או של המדינה המתקשרת האחרת;

(ב) לספק מידע שאינו כד השגה לפי הדינים או כמהלך הדכרים הרגיל של המינהל כאותה מדינה מתקשרת או כמדינה המתקשרת האחרת;

(ג) לספק מידע העשוי לגלות סוד מסחרי, עסקי, תעשייתי או מקצועי, או תהליך מסחרי, או מידע, אשר גילויים יעמוד כסתירה לסדר הציבורי (תקנת הציבור).

סעיף 24

נוהל הסכמה הרדית

1. מקום שאדם סכר שהפעולות של אחת המדינות המתקשרות, או שחיהן, גורמות או עתידות לגרום לו חיוכ במט שלא כהתאם להוראות אמנה זו, רשאי הוא, בלי שים לכ לתרופות הנתונות לו לפי דיניהן הפנימיים של מדינות אלה, להביא את עניינו כפני הרשות המוסמכת של המדינה המתקשרת שהוא תושבה או, אם המקרה בא כגדר סעיף 23 (1), של המדינה המתקשרת שהוא אזרח.
2. אם ההתנגדות נראית לה מוצדקת, ואם אין באפשרותה להגיע לפתרון מטסק כעצמה, תשדל הרשות המוסמכת ליישב את העניין כהסכמה הרדית עם הרשות המוסמכת של המדינה המתקשרת האחרת, במטרה למנוע חיוכ במט שלא כהתאם לאמנה זו. כל הסכם שיושג ייושם על אף כל מגבלת זמן הקבועה כחוק הפנימי של המדינות המתקשרות, אולם על משלם המסים לחבוע את ההחזר הנוכע מ הסכמה הרדית כאמור כתוך תקופה של שנה אחת אחרי שמינהל המס הוריע למשלם המיסים על תוצאת ההסכמה הרדית.
3. הרשויות המוסמכות של המדינות המתקשרות ישתדלו ליישב כהסכמה הרדית כל קושי או ספק המתעוררים ביחס לפירוש האמנה או להחלתה. כן הן רשאיות להתייעץ יחדיו על מנת לכסל מסי כסל כמקדים שלגביהם אין הוראות כאמנה.
4. הרשויות המוסמכות של המדינות המתקשרות רשאיות להתקשר זו עם זו ישירות, לדכות כאמצעות ועדה משותפת המורכבת מהם-עצמם או מנציגיהם, על מנת להגיע להסכמה כמובנה כסעיפים הקודמים.
5. למטרות ס"ק 3 לסעיף 22 (התייעצויות) של ההסכם הכללי דובר סחר בשירותים, המדינות המתקשרות מטכיות שעל אף ס"ק זה, כל מחלוקת ביניהם בשאלה האם אמצעי כלשהו כלול כמסגרת הפכם זה, ניתן להביא כפני המועצה לסחר בשירותים, לפי הוראות אותו ס"ק, דק בהסכמתן של שתי המדינות המתקשרות, כל ספק בנוגע לפרשנותו של ס"ק זה ייושב לפי ס"ק 3 לסעיף 14, או כהעדר הסכמה לפי נוהל זה, כהתאם לכל נוהל אחר ששתי המדינות המתקשרות תסכמנה עליו.

פרק 5

הוראות מיוחדות

סעיף 23

אי-הפליה

1. אזרחים של מדינה מתקשרת לא יהיו כפופים במדינה המתקשרת האחרת למיסוי או לכל דרישה הקשורה למיסוי, השונים או מכבירים יותר מהמיסוי ומהדרישות קשורות למיסוי שאזרחים של אותה מדינה אחרת, באותן נסיבות, כפופים או עלולים להיות כפופים להם.
2. ככפוף להוראות ס"ק 6 לסעיף 10, המיסוי על מוסד קבע שיש למיזום של מדינה מתקשרת במדינה המתקשרת האחרת לא יוטל כאותה מדינה אחרת כצורה פחות נוחה מהמס המוטל על מיזמים של אותה מדינה אחרת העוסקים באותן פעילויות. הוראה זו לא תתפרש כמחייבת מדינה מתקשרת להעניק לתושבי המדינה המתקשרת האחרת הטבות, הנחות והקלות אישיות למטרות מיסוי מטעמי מעמד אזרחי או התחייכויות משפחתיות שהיא מעניקה לתושביה-שלה.
3. למעט מקום שחלות הוראות סעיף 9 (1), סעיף 11 (7) או סעיף 12 (6), ריבית, תמלוגים, ותשלומים אחרים שמשלם סיזם של מדינה מתקשרת לתושב של המדינה המתקשרת האחרת, יהיו, לעניין קביעת הרווחים החייבים כמס של אותו מיזום, ניתנים לניכוי לפי אותם התנאים כאילו שולמו לתושב המדינה הנזכרת ראשונה.
4. מיזמים של מדינה מתקשרת שהכעלות או השליטה המלאה או החלקית על הונם נתונה במישרין או כעקיפין, בידי תושב אחד או יותר של המדינה המתקשרת האחרת, לא יהיו כפופים במדינה המתקשרת הנזכרת ראשונה למיסוי או לכל דרישה הקשורה כמיסוי השונים או מכבירים יותר מהמיסוי ומהדרישות הקשורות כמיסוי, שמיזמים רומים אחרים של המדינה הנזכרת ראשונה כפופים להם או עלולים להיות כפופים להם.

פרק 4

שיטות לכיטול מסי כפל

סעיף 22

ביטול מסי כפל

1. מסי כפל על תושבי תורכיה יבוטלו כלהלן:

ככפוף לחוקי תורכיה שכתוקף מעז לעת, בנוגע להחרת זיכוי כנגד מס ישראלי, בלא לפגוע בעקרונות הכלליים של אמנה זו, של מס ששולם כמדינה שאינה תורכיה, מס ישראלי ששולם כיחס להכנסה הנצמחת כישראל יותר כזיכוי כנגד מס תורכי שיש לשלם כיחס לאותה הכנסה.

אולם הזיכויים האמורים לא יעלו על החלק ממס ההכנסה כפי שחושב לפני הזיכוי, המתאים להכנסה שניתן לחייב במס בישראל.

מקום שבהתאם להוראה כלשהי של האמנה, הכנסה שמפיק תושב תורכיה פטורה ממס תורכי, תורכיה רשאית בכל זאת, כחשבה את סכום המס על ההכנסה הנותרת של התושב האמור, להביא בחשבון את הכנסה הפטורה.

2. מסי כפל על תושבי ישראל יבוטלו כלהלן:

ככפוף לחוקי ישראל שכתוקף מעת לעת, בנוגע להחרת זיכוי כנגד מס ישראלי, בלא לפגוע בעקרונות הכלליים של אמנה זו, של מס ששולם כמדינה שאינה ישראל, מס תורכי ששולם כיחס להכנסה הנצמחת כתורכיה יותר כזיכוי כנגד מס ישראלי שיש לשלם כיחס לאותה הכנסה.

אולם הזיכוי לא יעלה על חלק יחסי מהמס הישראלי, כיחס שכן הכנסה ממקורות בתוך תורכיה לטך כל ההכנסה החייבת במס ישראלי.

מקום שבהתאם להוראה כלשהי של האמנה, הכנסה שמפיק תושב ישראל פטורה ממס ישראלי, ישראל רשאית בכל זאת, כחשבה את סכום המס על ההכנסה הנותרת של התושב האמור, להביא בחשבון את ההכנסה הפטורה.

סעיף 21.

הכנסה אחרת

1. פריטי הכנסה של תושב מדינה מתקשרת, כאשר הם נצמחים, אשר לא טופלו בסעיפים הקודמים של אמנה זו, יהיו חייבים במס רק באותה מדינה.
2. הוראות ס"ק 1 לא יחולו על הכנסה, שאינה הכנסה ממקרקעין לפי הגדרתה בסעיף 6 (2), אם מקכל ההכנסה האמורה, בהיותו תושב מדינה מתקשרת, מנהל עסקים במדינה המתקשרת האחרת באמצעות מוסד קבע הנמצא בה, או מכצע באותה מדינה אחרת שירותים אישיים של עצמאי מבסיס קבוע הנמצא בה, והזכות או הרכוש שביחס אליהם משולמת ההכנסה קשורים באופן ממשי לאותו בסיס קבוע או מוסד קבע. במקרה זה יחולו הוראות סעיף 7 או סעיף 14, הכול לסי המקרה.
3. על אף הוראות ס"ק 1 ו-2, פריטי הכנסה של תושב מדינה מתקשרת אשר לא טופלו בסעיפים הקודמים של אמנה זו והנצמחים במדינה המתקשרת האחרת, ניתן לחייבם במס גם באותה מדינה אחרת.

2. (א) כל קיצבה המשולמת ליחיד בידי מדינה מתקשרת או יחידת משנה מדינית או רשות מקומית שלה, או מתוך קרנות שנוצרו על ידן, בעד שירותים שניתנו לאותה מדינה או יחידת משנה או רשות, תהיה חייבת במס דק באותה מדינה.
- (ב) ואולם, קיצבה כאמור תהיה חייבת במס רק במדינה המתקשרת האחרת אם היחיד הוא תושב ואזרח של אותה מדינה.
3. הוראות סעיפים 15, 16, 17 ו-18 יחולו על גמול וקיצבאות בעד שירותים שניתנו בקשר עם עסק המתנהל בידי אחת מן המדינות המתקשרות, או יחידת משנה מדינית או רשות מקומית שלה.

סעיף 20

סטודנטים ומורים

1. תשלומים שסטודנט או תניך בעסק שהינו או היה מיד לפני ביקורו במדינה מתקשרת תושב של המדינה המתקשרת האחרת, והוא שוהה במדינה הנזכרת ראשונה רק למטרות לימודים או הכשרה מקבל לצרכי קיומו, חינוכו או הכשרתו, לא יהיו חייבים במס באותה מדינה, ובלבד שהתשלומים האמורים נובעים ממקורות שמחוץ לאותה מדינה.
2. כאופן דומה, מורה או מדריך שהוא אזרח מדינה מתקשרת והשוהה במדינה המתקשרת האחרת למטרה העיקרית של הוראה או עיסוק במתקן מרעי לתקופה או לתקופות שאינן עולות על שנתיים, יהיה פטור ממס באותה מדינה אחרת על גמול בעד שירותים אישיים בהוראה או במחקר, בתנאי שהתשלומים האמורים נובעים ממקורות שמחוץ לאותה מדינה אחרת.

סעיף 18

קיבאות

1. בכסוף להוראות סעיף 19 (2), קיבאות וגמול דומה אחר ששולמו לתושב מדינה מחקשרת בתמורה לעבודה בעבר, יהיו חייבים במס רק באותה מדינה. הוראה זו תחול גם על קיבאות שנתיות לחיים המשולמות לתושב מדינה מתקשרת.

2. על אף הוראות ס"ק 1, קיבאות ותשלומים שנתיים המשתלמים לפי חקיקת הביסוח הסוציאלי של מדינה מתקשרת יהיו חייבים במס רק באותה מדינה.

3. המונח "קיבאה שנתית" פירושו סכום קבוע המשתלם מעת לעת במדינה מחקשרת כמהלך חיים או במשך פרק זמן מוגדר הניתן לקביעה לפי התחייבות לבצע תשלומים בתמורה לגמול נאות ומלא בכסף או בשווה כסף.

סעיף 19

שירות ציבורי

1. (א) גמול, שאינו קיבאה, ששולם כידי מדינה מחקשרת או יחידת משנה מדינית או רשות מקומית שלה, ליחיר בעד שירותים שניתנו לאותה מדינה או יחידת משנה או רשות, יהיה חייב במס רק באותה מדינה.

(ב) ואולם, גמול כאמור יהיה חייב במס רק במדינה המתקשרת האחרת אם השירותים ניתנים באותה מדינה והיחיד הוא תושב של אותה מדינה אשר:

1. הינו אזרח של אותה מדינה; או

2. לא היה לתושב של אותה מדינה אך ורק לשם מתן השירותים.

סעיף 16

שכר חברי הנהלה

שכר חברי הנהלה ותשלומים דומים אחרים שהפיק תושב מדינה מתקשרת בתוקף תפקידו כחבר מועצת המנהלים של חברה שהיא תושבת המדינה המתקשרת האחרת, ניתן לחייבם במס כאותה מדינה אחרת.

סעיף 17

אמנים וספורטאים

1. על אף הוראות סעיפים 14 ו-15, הכנסה שהפיק חושב מדינה מתקשרת כבדרן, כגון אמן תיאטרון, קולנוע, רדיו או טלוויזיה, או כמוסיקאי, או כספורטאי, מפעילויותיו האישיות בתור שכזה, שבוצעו במדינה המתקשרת האחרת, ניתן לחייבה במס כאותה מדינה אחרת.
2. מקום שהכנסה חמורת פעילויות אישיות שבוצעו בידי בדרן או ספורטאי בתור שכזה נצמחה לא לברדן או לספורטאי עצמו אלא לאדם אחר, ניתן לחייב הכנסה זו במס, על אף הוראות סעיפים 7, 14 ו-15, במדינה המתקשרת שבה מכרזעות פעילויותיו של הברדן או הספורטאי.
3. על אף הוראות ס"ק 1 ו-2, ההכנסה נצמחת מפעילויות המאוזכרות בס"ק 1 כמסגרת של תוכנית לחילופי תרבות או סטורט המוסכמת על ממשלות המדינות המתקשרות ומבוצעת שלא למטרת רווח, תהיה פטורה ממס במדינה המתקשרת שבה מתבצעות הפעילויות האלה, כתנאי שאדם כאמור שהפיק את ההכנסה מהפעילויות הנ"ל מקבל תמיכה מהותית מכספי ציבור של המדינה המתקשרת האחרת.

סעיף 15

שירותים אישיים של עובד

1. בכסוף להוראות סעיפים 16, 18, 19 ו-20, משכורת, שכר עבודה וגמול דומה אחר שחופקו על ידי תושב מדינה מתקשרת תמורת עבודה, ניתן לחייבם כמס רך באותה מדינה, אלא אם העבודה מבוצעת במדינה המתקשרת האחרת. כוצעה העבודה כאמור, ניתן לחייב כמס את הגמול שנתקבל תמורתה באותה מדינה אחרת.

2. על אף הוראות ס"ק 1, גמול המופק בידי תושב מדינה מתקשרת תמורת עבודה המבוצעת במדינה המתקשרת האחרת, ניתן לחייבו כמס רך במדינה הנזכרת ראשונה אם:

(א) המקבל שוהה במדינה האחרת תקופה או תקופות שאינן עולות יחד על 183 ימים ככל תקופה של 12 חודשים המתחילה או מסתיימת בשנת הכספים הנוגעת לדבר; וכן

(ב) הגמול משתלם בידי מעביד שאינו תושב המדינה האחרת, או מטעמו; וכן

(ג) הנושא כנטל תשלום הגמול אינו מוסר קבע או בסיס קבוע שיש למעביד במדינה האחרת.

3. על אף ההוראות הקודמות של ס"ק 1 ו-2, גמול המתקבל תמורת עבודה שבוצעה בספינה או ככלי טיס או ככלי רכב יכשתי המופעלים בתעבורה בינלאומית ע"י תושב מדינה מתקשרת, ניתן לחייבו כמס באותה מדינה מתקשרת.

סעיף 14

שירותים אישיים של עצמאי

1. הכנסה שמפיק תושב של מדינה מתקשרת מביצוע שירותים מקצועיים או פעילויות אחרות בעלות אופי עצמאי, ניתן לחייבה במס דק כאותה מדינה, אלא אם הפעילויות מבוצעות במדינה המתקשרת האחרת. אם הפעילויות מבוצעות במדינה האחרת, ההכנסה הנצמחת מהם תהיה חייבת במס כאותה מדינה אחרת.

2. על אף הודאות ס"ק 1, הכנסה שמפיק תושב של מדינה מתקשרת כיחס לשירותים מקצועיים או פעילויות אחרות בעלות אופי עצמאי המבוצעות במדינה המתקשרת האחרת תהיה חייבת במס רק במדינה הנזכרת ראשונה אם:

א. המקבל נוכח במדינה האחרת לתקופה או לתקופות שאורכן המצטבר הוא 183 ימים או יותר בכל תקופת שנים עשר חדשים המתחילה או מסתיימת בשנת הלוח שבה מדובר, וכן

ב. הגמול משתלם על ידי, או מטעם, אדם שאינו תושב המדינה האחרת, וכן

ג. הנושא כנטל התשלום איננו מוסד קבע או כסיס קבוע שיש לאדם האמור כמדינה האחרת.

2. המונח "שירותים מקצועיים" כולל במיוחד פעילויות עצמאיות כשטחי המדע, הספרות, האמנות, החינוך או ההודאה, וכן פעילויות עצמאיות של דופאים, עורכי דין, מהנדסים, אדריכלים, דופאי שיניים ודופאי חשבון, ופעילויות עצמאיות אחרות המחייבות כישורים מקצועיים מיוחדים.

6. מקום שמחמת יחסים מיוחדים בין המשלט לבין בעל הזכות שכיושר, או בין שניהם ובין אדם אחר, סכום התמלוגים עולה, מסיבה כלשהי, על הסכום שהמשלט ובעל הזכות שכיושר היו מסכימים עליו אילו לא יחסים אלה, יחולו הוראות סעיף זה רק על הסכום הנזכר לאחרונה. במקרה בזה יישאר החלק העודף של התשלומים חייב כמס בהתאם לדיניה של כל אחת מן המדינות המתקשרות, תוך התחשבות בהוראותיה האחרות של אמנה זו.

סעיף 13

רווחי הון

1. רווחים שמפיק חושב מדינה מתקשרת מהעברת מקרקעין המאוזכרים בסעיף 6, והנמצאים במדינה המתקשרת האחרת, ניתן לחייב במס באותה מדינה אחרת.
2. רווחים מהעברת מטלטלין מהווים חלק מנכסי העסק של מוסד קבע אשר יש למיזם של מדינה מתקשרת במדינה המתקשרת האחרת, או מהעברת מטלטלין הקשורים לכסיס קבוע העומד לרשותו של חושב מדינה מתקשרת במדינה המתקשרת האחרת לשם ביצוע שירותים אישיים של עצמאי, לרבות רווחים כאמור מהעברת אותו מוסד קבע (לכדו או עם המיזם בולו) או אותו כסיס קבוע, ניתן לחייב במס באותה מדינה אחרת.
3. רווחים שמפיק חושב מדינה מתקשרת מהעברת ספינות, כלי טיס או כלי רכב יבשתיים המופעלים בתעבורה בינלאומית, וכל נכס, שאינו מקרקעין, השייך להפעלתם של אותם ספינות, כלי טיס או כלי רכב יבשתיים, יהיו חייבים במס רק באותה מדינה מתקשרת.
4. רווחים מהעברת מניות מהון של חברה, אשר נכסיה מורכבים במישרין או בעקיפין בעיקר ממקרקעין הנמצאים במדינה מתקשרת, ניתן לחייב במס באותה מדינה.
5. רווחים מהעברת כל נכס, זולת אלה הנזכרים בס"ק 1, 2, 3 ו-4, יהיו חייבים במס רק במדינה המתקשרת שהמעביר הוא תושב בה.

סעיף 12

תמלוגים

1. תמלוגים שמקורם במדינה מתקשרת והמשתלמים לתושב המדינה המתקשרת האחרת, ניתן לחייבם במס כאותה מדינה אחרת.
2. אף על פי כן, ניתן לחייב תמלוגים כאלה במס גם במדינה המתקשרת שבה מקורם, ובהתאם לחוקי אותה מדינה, אבל אם המקבל הוא בעל הזכות שביושר לתמלוגים, המט המוטל כך לא יעלה על 10 אחוזים מן הסכום ברוטו של התמלוגים.
3. המונח "תמלוגים" בסעיף זה סירושו השלומים מכל סוג המתקלים כתמורה בעד שימוש או בעד הזכות לשימוש, או המבירה של כל זכות יוצרים על יצירה ספרותית, אמנותית או מדעית, לרכות סרטי קולנוע והקלטות לרדיו ולטלוויזיה, כל פטנט, סיסן מסחר, מדגם או דוגמה, תובנית, נוסחה או תהליך סודיים, או בעד השימוש, או הזכות לשימוש, בציוד חששיתי, מסחרי או מדעי, או בעד מידע הנוגע לניסיון תעשייתי, מסחרי או מדעי.
4. הודאות ס"ק 1 ו-2 לא יהולו אם כעל הזכות שביושר לתמלוגים, בהיותו תושב מדינה מתקשרת, מנהל עסקים במדינה המתקשרת האחרת שבה נמצא מקורם של התמלוגים, באמצעות מוסד קבע הנמצא שם, או מבצע כאותה מדינה אחרת שירותים אישיים של עצמאי מבסיס קבוע הממוקם שם, והזכות או הרכוש שבזיקה אליהם משתלמים התמלוגים קשורים כאופן ממשי במוסד קבע או בבסיס קבוע כאמור. במקרה כזה יהולו הודאות סעיף 7 או סעיף 14, הכול לפי העניין.
5. יראו תמלוגים כנובעים במדינה מתקשרת כאשר המשלם הוא אותה מדינה עצמה, יחידת משנה מדינית שלה, רשות מקומית או תושב של אותה מדינה. אף על פי כן, סקום שיש לאדם המשלם את התמלוגים, כין אם הוא תושב מדינה מתקשרת ובין אם לאו, מוסד קבע או בסיס קבוע במדינה מתקשרת, אשר בקשר אליהם נוצרה ההחתיבות לשלם את התמלוגים, ומוסד קבע או בסיס קבוע זה נושאים כנסל התמלוגים, יראו את התמלוגים כנובעים במדינה שבה נמצאים מוסד הקבע או הבסיס הקבוע.

5. הוראות ס"ק 1 ו-2 לא יחולו אם בעל הזכות שביושר לריבית, בהיותו תושב מדינה מתקשרת, מנהל עסקים במדינה המתקשרת האחרת שבה נמצא מקור הריבית באמצעות מוסד קבע הנמצא שם, או מבצע באותה מדינה אחרת שירותים אישיים של עצמאי מבסיס קבוע הממוקם בה, ותביעת החוב שבזיקה אליה משתלמת הריבית קשורה באופן ממשי באותו מוסד קבע או בסיס קבוע. במקרה כזה יחולו הוראות סעיף 7 או סעיף 14, הכול לפי העניין.

6. יראו דיבית כנובעת במדינה מתקשרת כאשר המשלם הוא אותה מדינה מתקשרת עצמה, יחידת משנה מדינית, רשות מקומית או תושב של אותה מדינה. אולם מקום שלאדם המשלם את הריבית, בין אם הוא תושב מדינה מתקשרת ובין אם לאו, יש מוסד קבע או בסיס קבוע באחת המדינות המתקשרות אשר בקשר אליהם נוצרה ההתחייבות בשלה משתלמת הריבית, ומוסד קבע או בסיס קבוע זה נושאים בנטל הריבית, יראו את הדיבית כנובעת במדינה המתקשרת שבה נמצאים מוסד הקבע או הבסיס הקבוע.

7. מקום שנחמת יחסים מיוחדים בין המשלם לבין בעל הזכות שביושר, או בין שניהם לבין אדם אחר, סכום הריבית, בהתחשב בתביעת החוב שעליה הוא שולם, עולה על הסכום שהמשלם ובעל הזכות שביושר היו מסכימים עליו אילולא יחסים אלה, יחולו הוראות סעיף זה רק על הסכום הנזכר לאחרונה. במקרה כזה, יישאר החלק העודף של התשלומים נתון למס בהתאם לדיניה של כל אחת מהמדינות המתקשרות, תוך התחשבות נאותה בשאר הוראותיה של אמנה זו.

6. רוחי אברה של מדינה מחקשרת המנהלת עסקים באמצעות מוסד קבע באמצעות מוסד קבע הנמצא שם, אחרי שחויבו במס לפי סעיף 7, ניתן לחייב במס על הסכום הנוחר במדינה המתקשרת שבה נמצא מוסד הקבע ובהתאם לס"ק 2.

סעיף 11

ריבית

1. ריבית שמקורה במדינה מחקשרת והמשתלמת לחושב המדינה המתקשרת האחרת, ניתן לחייבה במס באותה מדינה אחרת.

2. אולם ניתן לחייב ריבית כזו במס גם כמדינה המתקשרת שבה מקורה ובהתאם לחוקי אותה מדינה, אך אם בעל הזכות שכיושר לריבית הוא חושב המדינה המתקשרת האחרת, המס המוטל כך לא יעלה על 10 אחוזים מן הסכום כרוטו של הריבית.

3. על אף הוראות ס"ק 2, ריבית הנצמחת:

א. בישראל והמשתלמת לממשלת חורכיה או לבנק המרכזי של תורכיה (TURKIYE CUMHURİYET MERKEZ BANKASI) תהיה מטורה ממש בישראל;

ב. בתורכיה והמשתלמת לממשלת ישראל או לבנק המרכזי של ישראל (בנק ישראל) תהיה מטורה ממש בתורכיה.

4. המונח "ריבית" בסעיף זה פירושו הכנסה מתביעות חוב מכל סוג, בין שהן מובטחות כמשכנתא וכין אם לאו, בין שהן נושאות זכות להשתתף ברווחי החייב וכין אם לאו, ובעיקר הכנסה ממניות ממשלתיות והכנסה מאיגרות חוב, לרבות פרמיות הנלווים למניות או לאיגרות החוב כאמור. מקום שתושב מדינה מחקשרת מובר טובין, ציוד או סחורה תעשייתיים, מסחריים או מדעיים, לתושב של המדינה המתקשרת האחרת,

סעיף 10

דיבידנדים

1. דיבידנדים ששילמה חברה שהיא תושבת מדינה מתקשרת לתושב המדינה המתקשרת האחרת, ניתן לחייבם כמט באותה מדינה אחרת.
2. אף על פי כן, ניתן לחייב כמט דיבידנדים כאלה במדינה המתקשרת שבה נמצא מקום מושב החברה המשלמת, ולפי דיני אותה מדינה, אולם אם המקבל הוא בעל הזכות שביושד לדיבידנדים, המט שיוטל כך לא יעלה על 10% ברוטו של הדיבידנדים.
3. המונח "דיבידנדים" כסעיף זה פירושו הכנסה ממניות, ממניות "הנאה" או מזכויות "הנאה", ממניות יסוד או מזכויות אחרות, אשר אינן תביעות חוב, המשתתפות כרווחים, וכן הכנסה מזכויות אחרות כתאגיד הכפופה לאותו יחס לעניין מיסוי כמו הכנסה ממניות לפי דיני המיסוי של המדינה המתקשרת שהחברה המבצעת את התלויה היא תושבתה. במקרה של טורקיה, מונח זה כולל גם הכנסה הנצמחת מקרן השקעות ומנאמנות השקעות.
4. הרואח ס"ק 1 ו-2 לא יחולו אם בעל הזכות שביושד לדיבידנדים, כהיותו תושב מדינה מתקשרת, מנהל עסקים במדינה המתקשרת האחרת שבה נמצא מקום מושבה של החברה המשלמת את הדיבידנדים, באמצעות מוסד קבע הנמצא שם, וכמקרה של תושב תורכיה, מכצע כישראל שירותים אישיים של עצמאי, מבסיס קבוע הנמצא בישראל, וזכות החזקה שבזיקה אליה משתלמים הדיבידנדים קשורה באופן ממשי באותו מוסד קבע או בסיס קבוע. במקרה כזה יחולו הוראות סעיף 7 או סעיף 14, הכול לפי העניין.
5. בכפוף להוראות ס"ק 6 לסעיף זה, מקום שחברה שהיא תושבת מדינה מתקשרת מפיקה רווחים או הכנסה מהמדינה המתקשרת האחרת, לא תטיל מדינה אחרת זו מס על הדיבידנדים שמשלמת החברה, אלא כמידה שאותם דיבידנדים משתלמים לתושב של אותה מדינה אחרת או כמידה שזכות החזקה שבזיקה אליה משתלמים הדיבידנדים קשורה באופן ממשי למוסד קבע או לבסיס קבוע הנמצא באותה מדינה אחרת, ולא תחייב את רווחיה הכלתי מחולקים של החברה כמס על הרווחים הכלתי מחולקים של החברה, גם אם הדיבידנדים המשלמים או הרווחים הכלתי מחולקים מורכבים, כולם או קצתם, מרווחים או מהכנסה שמקורם במדינה אחרת כאמור.

סעיף 8

חחכורה ימית, אווירית ויבשתית

1. רווחים שמפיק תושב של מדינה מתקשרת מהפעלת ספינות, בלי טיס או כלי רכב יבשתיים בתעבורה בינלאומית יהיו חייבים כמס רק באותה מדינה.
2. הוראות ס"ק 1 יחולו גם על רווחים הנובעים מהשתתפות כקרן, כעסק משותף או כסוכנות הפעלה בינלאומית.

סעיף 9

מיזמים משולכים

1. מקום -

- (א) שמיזם של מדינה מתקשרת משתתף, במישרין או כעקיפין, בהנהלתו של מיזם של המדינה המתקשרת האחרת, או בשליטה עליו, או כהוננו, או
- (ב) שאותם בני אדם משתתפים, במישרין או כעקיפין, בהנהלתם של מיזם של המדינה המתקשרת האחת ושל מיזם של המדינה המתקשרת האחרת, או בשליטה עליהם, או כהוננם, וככל מקרה נקבעו או הוטלו ביחסים המסחריים או הכספיים בין שני המיזמים, תנאים שונים מאלה שהיו נקבעים בין מיזמים בלתי-תלויים, כי אז כל הרווחים שאלמלא התנאים הללו היו נצמחים לאחד המיזמים, אבל בגלל אותם תנאים לא נצמחו, מותר לכלול אותם ברווחי אותו מיזם ולהטיל עליהם מס כהתאם.
2. מקום שמדינה מתקשרת כוללת ברווחי מיזם של אותה מדינה - ומטילה מס כהתאם - רווחים שעליהם מיזם של המדינה המתקשרת האחרת חויב כמס באותה מדינה אחרת, והרווחים הכלולים כך הם רווחים שהיו נצמחים למיזם של המדינה המתקשרת הראשונה אילו התנאים שנקבעו בין שני המיזמים היו זהים לתנאים הנקבעים בין שני מיזמים בלתי תלויים, כי אז המדינה המתקשרת האחרת תערוך התאמה גאוה לגבי המס שהוטל בה על אותם רווחים, מקום שאותה מדינה סבורה כי התאמה זו הינה צודקת. כקביעתה של התאמה כאמור תינתן חשומת לב להוראות האחרות של אמנה זו ובמידת הצורך יתייעצו הרשויות המוסמכות של המדינות המתקשרות זו עם זו.

סעיף 7

רווחי עסקים

1. רווחים של מיזם של מדינה מתקשרת יהיו חייבים במס דק באותה מדינה, אלא אם המיזם מנהל עסקים במדינה המתקשרת האחרת באמצעות מוסד קבע הנמצא שם. אם המיזם מנהל עסקים באמור, ניתן לחייב במס במדינה האחרת את דווחי המיזם, אולם דק אותו חלק מהם שניתן לייחסו לאותו מוסד קבע.
2. בכפוף להוראות ס"ק 3, מקום שמיזם של מדינה מתקשרת מנהל עסקים במדינה המתקשרת האחרת באמצעות מוסד קבע הנמצא שם, ייחסו בכל אחת מהמדינות המתקשרות לאותו מוסד קבע את הרווחים שהיו צפויים לו אילו היה מיזם נבדל ונפרד העוסק בפעילויות זהות או דומות, כתנאים זהים או דומים, ומקיים קשרים באופן בלתי תלוי לחלוטין עם המיזם שהוא משמש לו מוסד קבע.
3. בקביעת דווחי מוסד קבע, יותר ניכויין של ההוצאות שהוצאו למטרות מוסד הקבע, לרבות הוצאות ניהול והוצאות סינהל כלליות שהוצאו כך, בין שהוצאו במדינה שבה נמצא מוסד הקבע וכין שהוצאו במקום אחר.
4. לא ייוחסו רווחים למוסד קבע מטעם זה בלבד שאותו מוסד קבע קנה טובין או סתורה כשביל המיזם.
5. מקום שנכללים ברווחים פריטי הכנסה הנידונים בנפרד בסעיפים אחרים של אמנה זו, לא יושפעו הוראות סעיפים אלה מהוראות סעיף זה.

טרק 3

מיסוי הכנסה

סעיף 6

הכנסה ממקרקעין

1. הכנסה שמפיק תושב מדינה מתקשרת ממקרקעין (לרכות הכנסה מחקלאות או מיעור) הנמצאים במדינה המתקשרת האחרת, ניתן לחייב כמס כאותה מדינה אחרת.

2. למונח "מקרקעין" תהיה המשמעות שיש לו לפי דיני המדינה המתקשרת שבה נמצאים המקרקעין הנדונים. בכל מקרה, יכלול המונח נכסים הנלווים אל מקרקעין, משק חי וציוד המשמשים בחקלאות וביעור, (לרבות גידול וטיפוח דגים), זכויות שחלות עליהן הוראות החוק הכללי הדין במקרקעין, זכות ההנאה מפירות מקרקעין וזכויות להשלומים משתנים או קבועים כחסורה כעד ניצול, או הזכות לנצל, מרבצי מחצכים, מקורות ואוצרות טבע אחרים; ספינות, סירות וכלי טיס לא ייראו כמקרקעין.

3. הוראות ס"ק 1 יחולו על הכנסה המופקת משימוש ישיר במקרקעין, מהשכרתם או משימוש במקרקעין ככל דרך אחרת.

4. הוראות ס"ק 1 ו-3 יחולו גם על הכנסה ממקרקעין של מיזם ועל הכנסה ממקרקעין המשמשים לביצוע שירותים אישיים בידי עצמאי.

(כ) אין סמכות כאמור, אך הוא נוהג להחזיק במדינה הנזכרת ראשונה מלאי טובין או סחורה אשר ממנו הוא מוסר כקביעות טובין או סחורה מטעם המיזם.

6. מיזם של מדינה מתקשרת לא ייראה כבעל מוסד קבע במדינה המתקשרת האחרת רק מפני שהוא מנהל עסקים כאותה מדינה באמצעות מתווך, עמיל כללי או כל טובן אחר בעל מעמד עצמאי, מקום שבני אדם אלה מועלים כמהלך הרגיל של עסקיהם.

7. העובדה שחברה שהיא תושבת מדינה מתקשרת היא בעלת שליטה בחברה, או נתונה לשליטתה של חברה, שהיא תושבת המדינה המתקשרת האחרת, או שהיא מנהלת עסקים כאותה מדינה אחרת (אם באמצעות מוסד קבע ואם כדרך אחרת), לא יהיה כה כשלעצמה כדי להקנות לחברה אחרת מעמד של מוסד קבע של האחרת.

4. על אף ההוראות הקודמות של סעיף זה, המונח "מוסד קבע" יראוהו כאילו אינו כולל:

(א) שימוש במתקנים אך ורק לצרכי אחסנה או תצוגה של טובין או של סחורה השייכים למיזם;

(ב) החזקת מלאי של טובין או של סחורה השייכים למיזם, אך ורק לצרכי אחסנה או תצוגה;

(ג) החזקת מלאי של טובין או של סחורה השייכים למיזם, אך ורק לשם עיבורם בידי מיזם אחר;

(ד) החזקת מקום עסקים קבוע אך ורק לשם רכישת טובין או סחורה, או לשם איטוף מידע, עבור המיזם;

(ה) החזקת מקום עסקים קבוע אך ורק למטרות ניהול פעילויות אחרות בלשון, שטיבן הכנה או עזר, עבור המיזם;

(ו) החזקת מקום עסקים קבוע אך ורק לצורך צירוף כלשהו של פעילויות המאוזכרות כתת-ס"ק (א) עד (ה), ובלבד שהפעילות הכוללת של מקום העסקים הקבוע הנובעת מצירוף זה סיבה הכנה או עזר.

5. על אף הוראות ס"ק 1 ו-2, מקום שאדם - שאינו טובין כעל מעמד עצמאי שס"ק 6 חל עליו - טועל בשם מיזם של מדינה מתקשרת מטעם מיזם של המדינה המתקשרת האחרת, יראו את המיזם הזה כאילו יש לו מוסד קבע כמדינה המתקשרת הנזכרת ראשונה ביחס לכל הפעילויות שאותו אדם נוטל על עצמו מטעם המיזם, אם לאדם האמור:

(א) יש באותה מדינה והוא נוהג להשתמש בה בקביעות, סמכות לכרות חוזים בשם המיזם, אלא אם פעילויותיו של האדם האמור מוגבלות לאלה המאוזכרות בס"ק 4, אשר אילו כוצעו ממקום עסקים קבוע, לא היו הופכות את מקום העסקים הקבוע למוסד קבע לפי הוראות אותו ס"ק. או

סעיף 5

מוסד קבע

1. למטרות אמנה זו, המונח "מוסד קבע" פירושו מקום עסקים קבוע שבאמצעותו מתנהלים עסקי המיזם, באופן מלא או חלקי.

2. המונח "מוסד קבע" כולל במיוחד:

(א) מקום הנהלה;

(ב) סניף;

(ג) משרד;

(ד) בית חרושת;

(ה) בית מלאכה; וכן

(ו) מכרה, כאר נפט או כאר גאז, מחצבה או כל מקום אחר להפקח משאבים טבעיים.

3. המונח "מוסד קבע" מקיף גם:

(א) אתר כנייה או פרוייקט בנייה, הדכבה, או התקנה, או פעילויות פיקוח הקשורות אליהם, מקום שהאתר, הפרוייקט או הפעילות האמורים קיימים למשך יותר משנים עשר חודשים;

(ב) מתן שירותים, לרכות שירותי ייעוץ, ע"י מיזם באמצעות עובדים או כוח אדם אחר שהמיזם מעסיק למטרה זו, אך דק מקום שפעילויות מסוג זה נמשכות (לגבי אותו פרוייקט או פרוייקט קשור) בתוך המדינה לתקופה או לתקופות שאורכן המצטבר יותר מ-183 ימים בתוך כל תקופה של 12 חודשים.

סעיף 4

תושב

1. למטרות אמנה זו, המונח "תושב מדינה מתקשרת" פירושו כל אדם אשר לפי דיני אותה מדינה נתון בה למט בשל מקום מושבו, מקום מגוריו, מקום הניהול הממשי או כל מבחן אחר שטיבו דומה, וכולל גם את המדינה וכל יחידת משנה מדינית או רשות מקומית שלה. אולם מונח זה אינו כולל אדם החייב במס באותה מדינה רק ביחס להכנסה ממקורות באותה מדינה.

2. מקום שמבוח הוראות ס"ק 1 יחיד הינו תושב שתי המדינות המתקשרות, ייקבע מעמדו כלהלן:

(א) יראוהו כתושב רק של המדינה שבה עומד לרשותו בית קבע; אם יש לו בית קבע בשתי המדינות, יראוהו כתושב המדינה שיחסיו האישיים והכלכליים עמה הדוקים יותר (מרכז האינטרסים החיוניים);

(ב) אם לא ניתן לקבוע באיזו מדינה נמצא מרכז האינטרסים החיוניים שלו, או אם אין לו בית קבע אף לא באחת משתי המדינות, יראוהו כתושב המדינה שבה הוא נוהג לגור;

(ג) אם הוא נוהג לגור בשתי המדינות, או אם אינו נוהג לגור אף לא באחת מהן, יראוהו כתושב המדינה שהוא אזרח כלבר;

(ד) אם הוא אזרח של שתי המדינות, או אינו אזרח אף לא של אחת מהן, יישבו הרשויות המוסמכות של המדינות המתקשרות אח השאלה בהסכמה הדדית.

3. מקום שמבוח הוראות ס"ק 1 אדם שאינו יחיד הינו תושב שתי המדינות המתקשרות, כי אז יראוהו כתושב המדינה המתקשרת שבה נמצא מקום הניהול הממשי שלו. ואולם, אם אי אפשר לקבוע היכן מקום הניהול הממשי שלו, כי או תקבענה הרשויות המוסמכות של הצדדים המתקשרים בהסכמה הדדית במדינתו של מי ייראה האדם כתושב למטרות הסכם זה.

ז. המונח "רשות מוטמכת" פירושו:

- (1) בישראל; שר האוצר או נציגו המוסמך.
- (2) כחורכיה; שר האוצר או נציגו המוסמך.

ח. המונח "אורח" פירושו:

- (1) כל יחיד שהוא כעל אורחות של מדינה מתקשרת;
- (2) כל יישות משפטית, שותפות או התאגרות שמעמדם ככאלה נובע מהחוקים שבתוקף במדינה מתקשרת;

ט. המונח "מס" פירושו כל מס המכוסה ע"י סעיף 2 לאמנה זו;

2. א. ביחס להחלת האמנה בכל עת ע"י מדינה מתקשרת, כל מונח שאינו מוגדר בה יהיה, אלא אם מתבקש אחרת מן ההקשר, בעל המשמעות שיש לו באותה עת לפי חוקי אותה מדינה בנוגע למסים שאמנה זו חלה עליהם, וכל משמעות לפי דיני המסים כני ההחלה של אותה מדינה עדיפה על פני משמעות שניתנה למונח לפי חוקים אחרים של אותה מדינה.

פרק 2

הגדרות

סעיף 3

הגדרות כלליות

1. למטרות אמנה זו, אלא אם משתמע אחרת מן ההקשר:

א. המונח "ישראל" פירושו מדינת ישראל, וכמשמעותו הגיאוגרפית, הוא כולל, את המים הטריטוריאליים, המדף היבשתי והאזור הכלכלי שלהם, וכן את האזור כלב ים אשר ביחס אליו ישראל זכאית, בהתאם למשטט הבינלאומי, לממש זכויות ריבוניות על קרקעית הים וחת-הקרקע ועל משאביהם הטכניים;

ב. המונח "תורכיה" פירושו השטח התורכי, הים הטריטוריאלי וכן האזורים הימיים אשר עליהם יש לה סמכות שיפוט לזכויות ריבוניות שלה למטרות חיפוש, ניצול, שימור וניהול משאבים טכניים, בהתאם למשטט הבינלאומי;

ג. המונח "אדם" כולל יחיד, חברה, וכל חכר כני אדם אחר;

ד. המונח "חברה" פירושו כל תאגיד או גוף הנחשב כתאגיד לצרכי מס;

ה. המונחים "מיזם של מדינה מתקשרת" ו"מיזם של המדינה המתקשרת האחרת" פירושים, כהתאמה, מיזם המנוהל בידי תושב של מדינה מתקשרת וסיזם המנוהל בידי תושב של המדינה המתקשרת האחרת;

ו. המונח "תעבורה בינלאומית" פירושו כל הוכלה בספינה, ככלי טיס או ככלי רכב יבשתי שספיעל תושב מדינה מתקשרת, למעט כאשר הספינה, כלי הטיס או כלי הרכב היבשתי מופעלים אך ורק בין מקומות שבמדינה המתקשרת האחרת;

סעיף 2

המסים הנידונים

1. אמנה זו תחול לגבי מסיס על הכנסה המוטלים מטעם מדינה מתקשרת או יחידות משנה מדיניות או רשויות מקומיות שלה, ללא התחשבות כדרכי הטלתם.
2. כמסים על הכנסה ייחשבו כל המסים המוטלים על סך כל ההכנסה, או על מרכיבי הכנסה, לרכות מסים על רווחים מהעברת מטלטלין או מקרקעין, מסים על סך כל השכר או המשכורות שמשלמים מיזמים, וכן מסים על עליית ערך של נכסים.
3. המסים הקיימים שעליהם תחול אמנה זו הם במיוחד:

(א) כישדאל:

- (1) מס ההכנסה;
- (2) מס חברות;
- (3) המס על דווחי הון; וכן
- (4) המס המוטל על רווחים מהעברת מקרקעין לפי תוק מס שבה מקרקעין;

(להלן - "מס ישראלי");

(כ) בתורכיה:

- (1) מס ההכנסה;
- (2) מס התאגידים; וכן
- (3) ההיטל על מס ההכנסה ומס התאגידים;

(להלן - "מס תורכי").

4. כן תחול האמנה על כל מס זהה או דומה כעיקרו שיוטל לאחר תאריך חתימתה של האמנה, בנוסף למסים הקיימים או במקומם. הרשויות המוטמכות של המדינות המתקשרות יודיעו זו לזו על כל שינוי משמעותי שנעשה בדיני המסים של כל אחת מהן.

ממשלת הרפובליקה של תורכיה וממשלת מדינת ישראל,

ברצותן לכרות אמנה כדבר מניעת מסי כפל ומניעת התחמקות ממס לבני מסיים על

הכנסה,

הסכימו לאמור:

פרק 1

היקף האמנה

סעיף 1

תחום אישי

אמנה זו תחול על בני אדם שהם תושבי אחת המדינות המתקשרות או שתי המדינות

המתקשרות.

אמנה

בין ממשלת מדינת ישראל
ובין ממשלת הרפובליקה של תורכיה

בדבר מניעת מסי כפל ומניעת התחמקות ממס
לגבי מסים על הכנסה

[TURKISH TEXT — TEXTE TURC]

**İSRAİL DEVLETİ İLE TÜRKİYE CUMHURİYETİ
ARASINDA GELİR ÜZERİNDEN ALINAN VERGİLERDE
ÇİFTE VERGİLENDİRMEYİ ÖNLEME VE VERGİ
KAÇAKÇILIĞINA ENGEL OLMA ANLAŞMASI**

**İSRAİL DEVLETİ HÜKÜMETİ
VE
TÜRKİYE CUMHURİYETİ HÜKÜMETİ**

**Gelir üzerinden alınan vergilerde çifte vergilendirmeyi önleyen ve
vergi kaçakçılığına engel olan bir Anlaşma yapmak isteğiyle**

AŞAĞIDAKİ ANLAŞMAYA VARMIŞLARDIR:

SİRİNCİ BÖLÜM

ANLAŞMANIN KAPSAMI

Madde 1

KİŞİLERE İLİŞKİN KAPSAM

Bu Anlaşma, Akit Devletlerden birinin veya her ikisinin mukimi olan kişilere uygulanacaktır.

Madde 2

KAVRANAN VERGİLER

1. Bu Anlaşma, hangisinde ne şekilde alındığına bakılmaksızın, bir Akit Devlet veya politik alt bölümleri ya da mahalli idareleri adına gelir üzerinden alınan vergilere uygulanacaktır.

2. Menkul veya gayrimenkul varlıkların devrinden doğan kazançlara uygulanan vergiler ile ücretin veya maaşın toplam tutarı üzerinden mütenebbisçe ödenen vergiler ve bunun yanısıra sermaye değer artışlarına uygulanan vergiler dahil olmak üzere, toplam gelir veya gelirin unsurları üzerinden alınan tüm vergiler, gelirden alınan vergiler olarak kabul edilecektir.

3. Anlaşmanın uygulanacağı şu anda geçerli olan vergiler özelliğe:

a) İsrail'de:

- i) gelir vergisi;
- ii) kurumlar vergisi;
- iii) sermaye kazançları vergisi; ve
- iv) Arazi Değer Artış Kazançları Vergisi Kanununa göre gayrimenkul varlıkların devrinden alınan vergi;

(Bundan böyle "İsrail Vergisi" olarak bahsedilecektir);

b) Türkiye'de:

- i) gelir vergisi;
- ii) kurumlar vergisi; ve
- iii) gelir vergisi ve kurumlar vergisi üzerinden alınan fon payı;

(Bundan böyle "Türk Vergisi" olarak bahsedilecektir).

4. Bu Anlaşma aynı zamanda, Anlaşmanın imza tarihinden sonra mevcut vergilerin yerine veya onlara ilave olarak alınacak olan ve mevcut vergilerle aynı nitelikte olan veya onlara önemli ölçüde benzeyen vergilere de uygulanacaktır. Akit Devletlerin yetkili makamları, ilgili vergi mevzuatlarında yapılan önemli değişiklikleri birbirlerine bildireceklerdir.

İKİNCİ BÖLÜM

TANIMLAR

Madde 3

GENEL TANIMLAR

1. Bu Anlaşmanın amaçları yönünden, metin aksini öngörmedikçe:

- a) "İsrail" terimi, İsrail Devletini ifade eder ve coğrafi anlamda kullanıldığında, kara sularını, kıta sahanlığını ve bunlara ilişkin ekonomik bölgeyi, aynı zamanda deniz yatağı ve toprak altı ile bunların doğal kaynakları üzerinde egemenlik hakkını kullanmak üzere uluslararası hukuka göre İsrail'in hak kazandığı açık denizlerdeki alanları kapsamına alır,
- b) "Türkiye" terimi, Türkiye'nin sahip olduğu egemenlik alanını, karasularını, aynı zamanda uluslararası hukuka uygun olarak doğal kaynakların aranması, işletilmesi, korunması ve idaresi amacıyla yargı yetkisi veya egemenlik haklarına sahip olduğu deniz alanlarını ifade eder,
- c) "Kişi" terimi, bir gerçek kişiyi, bir şirketi ve kişilerin oluşturduğu diğer herhangi bir kuruluşu kapsamına alır,
- d) "Şirket" terimi, herhangi bir kurum veya vergileme yönünden kurum olarak muamele gören herhangi bir kuruluş anlamına gelir,
- e) "Bir Akit Devletin teşebbüsü" ve "diğer Akit Devletin teşebbüsü" terimleri sırasıyla, bir Akit Devletin bir mukimi tarafından işletilen bir teşebbüs ve diğer Akit Devletin bir mukimi tarafından işletilen bir teşebbüs anlamına gelir,
- f) "Uluslararası trafik" terimi, yalnızca diğer Akit Devlet sınırları içinde yapılan gemi, uçak veya kara nakil vasıtası işletmeciliği hariç, bir Akit Devlet mukimi tarafından gemi, uçak veya kara nakil vasıtası işletilerek yapılan taşımacılığı ifade eder,
- g) "Yetkili makam" terimi:
 - i) İsrail'de, Maliye Bakanını veya onun yetkili temsilcisini;
 - ii) Türkiye'de, Maliye Bakanını veya onun yetkili temsilcisini;ifade eder,

n) "Vatandaş" terimi:

i) Bir Akit Devletin vatandaşlığına sahip herhangi bir gerçek kişiyi;

ii) Bir Akit Devlette yürürlükte olan mevzuata göre statü kazanan herhangi bir hükmi şahsı, ortaklığı veya demeği;

ifade eder;

i) "Vergi" terimi, bu Anlaşmanın 2 nci maddesinde kavranan vergiler anlamına gelir.

2. Bir Akit Devletin herhangi bir dönemde bu Anlaşmayı uygulaması bakımından, Anlaşmada tanımlanmamış herhangi bir terim, metin aksini öngörmedikçe, Anlaşmanın uygulandığı vergilerin amaçları yönünden, o dönemde bu Devletin mevzuatındaki anlamı taşıyacak bu Devletin vergi mevzuatındaki herhangi bir anlam, bu Devletin diğer mevzuatında bu terime karşılık gelen anlama göre öncelik taşıyacaktır.

Madde 4

MUKİM

1. Bu Anlaşmanın amaçları bakımından, "bir Akit Devletin mukimi" terimi, bu Devlet ile politik alt bölümü veya mahalli idaresi de dahil olmak üzere bu Devletin mevzuatı gereğince ev, ikametgah, yönetim yeri veya benzer yapıda diğer herhangi bir kriter nedeniyle vergi mükellefi olan kişi anlamına gelir. Ancak bu terim, yalnızca o Devletteki kaynaklardan elde edilen gelir nedeniyle vergiye tabi tutulan herhangi bir kişiyi kapsamaz.

2. 1 inci fıkraya hükümleri dolayısıyla bir gerçek kişi her iki Akit Devlette de mukim olduğunda, bu kişinin durumu aşağıdaki kurallara göre belirlenecektir.

- a) Bu kişi, yalnızca daimi olarak kalabileceği bir meskenin bulunduğu Devletin mukimi kabul edilecektir. Eğer bu kişinin her iki Devlette de daimi olarak kalabileceği bir meskeni varsa, bu kişi, kişisel ve ekonomik ilişkilerinin daha yakın olduğu Devletin mukimi kabul edilecektir (hayati menfaatlerin merkezi);
- b) Eğer kişinin hayati menfaatlerinin merkezinin yer aldığı Devlet saptanamazsa veya her iki Devlette de daimi olarak kalabileceği bir meskeni yoksa, bu kişi yalnızca kalmayı adet edindiği evin bulunduğu Devletin mukimi kabul edilecektir;
- c) Eğer kişinin her iki Devlette de kalmayı adet edindiği bir ev varsa veya her iki Devlette de böyle bir ev sözkonusu değilse, bu kişi yalnızca vatandaşı bulunduğu Devletin bir mukimi kabul edilecektir;
- d) Eğer kişi her iki Devletin de vatandaşıysa veya her iki Devletin de vatandaşı değilse, Akit Devletlerin yetkili makamları sorunu karşılıklı anlaşma ile çözeceklerdir.

3. Bu maddenin 1 inci fıkraya hükümleri dolayısıyla gerçek kişi dışındaki bir kişi her iki Akit Devletin de mukimi olduğunda, bu kişi yalnızca etkin yönetim merkezinin bulunduğu Akit Devletin bir mukimi olarak kabul edilecektir. Bununla birlikte, etkin yönetim merkezinin belirlenememesi halinde, Akit Devletlerin yetkili makamları, Anlaşmanın amaçları bakımından bu kişinin hangi Devletin mukimi addedileceği hususunu, karşılıklı anlaşma ile belirleyeceklerdir.

Madde 5

İŞYERİ

1. Bu Anlaşmanın amaçları bakımından "işyeri" terimi, bir teşebbüsün işinin tamamen veya kısmen yürütüldüğü işe ilişkin sabit bir yer anlamına gelir.

2. "İşyeri" terimi özellikle şunları kapsar:

a) Yönetim yeri;

b) Şube;

c) Büro;

d) Fabrika;

e) Atelye; ve

f) Maden ocağı, petrol veya doğal gaz kuyusu, taş ocağı veya doğal kaynakların çıkarıldığı diğer herhangi bir yer;

3) "İşyeri" terimi bunun yanı sıra:

a) Oniki ayı aşan bir süre devam eden bir inşaat şantiyesi, yapım, montaj veya kurma projesi veya bunlarla ilgili gözetim faaliyetlerini;

b) Bir teşebbüs tarafından bu amaçla çalıştırılan ücretli veya diğer personel vasıtasıyla, ülke içinde herhangi bir 12 aylık dönemde toplam 183 günü aşan bir süre veya sürelerde devam eden, danışmanlık hizmetleri de dahil, ifa edilen hizmetleri;

kapsamına alır.

4. Bu maddenin daha önceki hükümleri ile bağlı kalmaksızın, "işyeri" teriminin aşağıdaki hususları kapsamadığı kabul edilecektir:

a) Teşebbüs olanaklarının, yalnızca teşebbüse ait malların veya ticari eşyanın depolanması veya teşhiri amacıyla kullanılması;

b) Teşebbüse ait mal veya ticari eşya stoklarının yalnızca depolama veya teşhir amacıyla elde tutulması;

c) Teşebbüse ait mal ve ticari eşya stoklarının yalnızca bir başka teşebbüse işletilmesi amacıyla elde tutulması;

d) İşe ilişkin sabit bir yerin yalnızca teşebbüse mal veya ticari eşya satın alma veya bilgi toplama amacıyla elde tutulması;

- e) İşe ilişkin sabit bir yerin teşebbüs için yalnızca hazırlayıcı veya yardımcı karakter taşıyan diğer herhangi bir işin yapılması amacıyla elde tutulması;
- f) İşe ilişkin sabit bir yerin, yalnızca (a) ile (e) bentleri arasında bahsedilen faaliyetlerin bir veya birkaçını bir arada icra etmek için elde tutulması; ancak bu faaliyetlerin bir arada icra edilmesi sonucunda kendini gösteren toplu faaliyetlerin hazırlayıcı veya yardımcı karakterde olması şarttır.

5. 1 inci ve 2 nci fıkra hükümleriyle bağlı kalınmaksızın, bir kişi -6 ncı fıkranın uygulanacağı bağımsız nitelikteki acente dışında- bir Akit Devlette diğer Akit Devletin bir teşebbüsü adına hareket ederse, bu teşebbüs, ilk bahsedilen Akit Devlette bu kişinin gerçekleştirdiği her türlü faaliyet dolayısıyla bir işyerine sahip kabul edilecektir, eğer bu kişi;

- a) O Devlette teşebbüs adına mukavele akdetme yetkisine sahip olur ve bu yetkisini mutaden kullanırsa, sözkonusu faaliyetler 4 üncü fıkrada belirtilenlerle sınırlı olmadıkça işyerinin varlığı kabul edilecek, ancak, anılan fıkra hükmü çerçevesinde işe ilişkin sabit bir yerden yürütülen faaliyetler bu yeri bir işyeri haline getirmeyecektir, veya
- b) Böyle bir yetkisi olmamasına rağmen, teşebbüs adına düzenli olarak sevk ettiği mal veya ticari eşyadan bu ilk bahsedilen Devlette mutaden mal veya ticari eşya stoku bulundurursa, işyerinin varlığı kabul edilecektir.

6. Bir Akit Devlet teşebbüsü, bir Akit Devlette işlerini yalnızca, kendi işlerine olağan şekilde devam eden bir simsar, bir genel komisyon acentesi veya bağımsız statüde diğer herhangi bir acente vasıtasıyla yürüttüğü için bu Devlette bir işyerine sahip kabul olunmayacaktır.

7. Bir Akit Devletin mukimi olan bir şirket, diğer Akit Devletin mukimi olan veya bu diğer Devlette ticari faaliyette bulunan bir şirketi kontrol eder ya da onun tarafından kontrol edilirse, (bir işyeri vasıtasıyla veya diğer bir şekilde) bu şirketlerden herhangi biri diğeri için bir işyeri oluşturmayacaktır.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM
GELİRİN VERGİLENDİRİLMESİ

Madde 6

GAYRİMENKUL VARLIKLARDAN ELDE EDİLEN GELİR

1. Bir Akit Devlet mukiminin diğer Akit Devlette bulunan gayrimenkul varlıklardan elde ettiği gelir (tarım veya ormancılıktan elde edilen gelir dahil), bu diğer Devlette vergilendirilebilir.

2. "Gayrimenkul varlık" terimi, sözkonusu varlığın bulunduğu Akit Devletin mevzuatına göre tanımlanacaktır. Terim her halükarda, gayrimenkul varlığa müteferri varlıkları, tarım ve ormancılıkta kullanılan canlı hayvan ve araçları (balık üretimi ve yetiştirilmesi dahil) özel hukuk hükümlerinin uygulanacağı gayrimenkul mülkiyetine ilişkin hakları, gayrimenkul intifa haklarını ve maden yataklarının, kaynakların ve diğer doğal kaynakların işletilmesinden veya işletme hakkından doğan sabit ya da değişken ödemeler üzerindeki hakları kapsayacak; gemiler, vapurlar ve uçaklar gayrimenkul varlık sayılmayacaktır.

3. 1 inci fıkra hükümleri, gayrimenkul varlığın doğrudan kullanımından, kiralanmasından veya diğer herhangi bir şekilde kullanımından elde edilen gelire uygulanacaktır.

4. 1 inci ve 3 üncü fıkra hükümleri aynı zamanda, bir teşebbüsün gayrimenkul varlıklardan elde ettiği gelir ile serbest meslek faaliyetlerinin icrasında kullanılan gayrimenkul varlıklardan elde edilen gelire de uygulanacaktır.

Madde 7

TİCARİ KAZANÇLAR

1. Bir Akit Devlet teşebbüsüne ait kazanç, sözkonusu teşebbüs diğer Akit Devlette yer alan bir işyeri vasıtasıyla ticari faaliyette bulunmadıkça, yalnızca bu Devlette vergilendirilecektir. Eğer teşebbüs yukarıda bahsedilen şekilde ticari faaliyette bulunursa, teşebbüsün kazançları, yalnızca bu işyerine atfedilebilen miktarda sınırlı olmak üzere bu diğer Devlette vergilendirilebilir.

2. 3 üncü fıkrâ hükümleri saklı kalmak üzere, bir Akit Devlet teşebbüsü diğer Akit Devlette yer alan bir işyeri vasıtasıyla ticari faaliyette bulunduğunda, bu işyerine her iki Akit Devlette de, eğer bu işyeri, aynı veya benzer koşullar altında, aynı veya benzer faaliyetlerde bulunan, tamamen ayrı ve bağımsız bir teşebbüs olsaydı ve işyerini oluşturduğu teşebbüs ile tamamen bağımsız bir iş ilişkisinde bulursa idi elde etmesi beklenen kazanç ne ise böyle bir kazanç atfedilecektir.

3. Bir işyerinin kazancı belirlenirken, işyerinin bulunduğu Devlette veya başka herhangi bir yerde yapılan, yönetim ve genel idare giderlerini de kapsamına alan, işyerinin amaçlarına uygun düşen giderlerin indirilmesine müsaade edilecektir.

4. İşyerine, bu işyeri tarafından teşebbüs adına yalnızca mal veya ticari eşya satın alınması dolayısıyla hiç bir kazanç atfedilmeyecektir.

5. Kazanç, bu Anlaşmanın diğer maddelerinde ayrı olarak düzenlenen gelir unsurlarını da kapsamına aldığıında, o maddelerin hükümleri bu madde hükümlerinden etkilenmeyecektir.

Madde 8

DENİZ, HAVA VE KARA TAŞIMACILIĞI

1. Bir Akıt Devlet mukiminin, uluslararası trafikte gemi, uçak veya kara nakil vasıtası işletmeciliğinden elde ettiği kazanç, yalnızca bu Devlette vergilendirilebilecektir.

2. 1 inci fıkra hükümleri aynı zamanda, bir ortaklığa, bir bağılı işletmeye veya uluslararası işletilen bir acenteye iştirak dolayısıyla elde edilen kazançlara da uygulanacaktır.

Madde 9

BAĞIMLI TEŞEBBÜSLER

1. a) Bir Akit Devlet teşebbüsü, doğrudan veya dolaylı olarak diğer Akit Devlet teşebbüsünün yönetim, kontrol veya sermayesine katıldığında, veya
- b) Aynı kişiler, doğrudan veya dolaylı olarak bir Akit Devlet teşebbüsünün ve diğer Akit Devlet teşebbüsünün yönetim, kontrol veya sermayesine katıldığında

ve her iki halde de, iki teşebbüsün ticari ve mali ilişkilerinde oluşan veya empoze edilen koşullar, bağımsız teşebbüsler arasında oluşması gereken koşullardan farklılaştığında, bu teşebbüslerden birisinde olması gereken, fakat bu koşullar dolayısıyla kendini göstermeyen kazanç, o teşebbüsün kazancına eklenir ve buna göre vergilendirilebilir.

2. Bir Akit Devletin kendi teşebbüslerinden birinin kazancına dahil ettiği ve vergilediği kazanç, diğer Akit Devlette vergilendirilen bu diğer Devlet teşebbüslerinden birinin de kazancını içerebilir. Aynı zamanda, bu ilk bahsedilen Devletin kavradığı kazanç, bildirilen kazanç olmayıp, bağımsız teşebbüsler arasında oluşacak ilişkiler gözönünde tutularak, sonradan bu ilk bahsedilen Devletçe yürütülen hesaplamalar sonucunda belirlenen kazanç olabilir. Böyle bir durum kendini gösterdiğinde, eğer diğer Devlet bu düzenlemenin hukuki olduğu kanaatine varırsa, sözkonusu kazanç üzerinden alınan verginin miktarında gerekli düzeltmeleri yapmak durumundadır. Bu düzeltme yapılırken, bu Anlaşmanın diğer hükümleri gözönünde tutulacak ve gerektiğinde Akit Devletlerin yetkili makamları birbirlerine danışacaklardır.

Madde 10

TEMETTÜLER

1. Bir Akit Devletin mukimi olan bir şirket tarafından diğer Akit Devletin bir mukimine ödenen temettüleri, bu diğer Devlette vergilendirilebilir.

2. Bununla beraber, sözkonusu temettüleri, aynı zamanda ödemeyi yapan şirketin mukimi olduğu Akit Devlette ve bu Devletin mevzuatına göre de vergilendirilebilir; ancak, temettünün gerçek lehdarı bu diğer Akit Devletin bir mukimi ise, bu şekilde alınacak vergi, gayrisafı temettü tutarının yüzde 10' unu aşmayacaktır.

3. Bu maddede kullanılan "temettü" terimi, hisse senetlerinden, intifa senetlerinden veya intifa haklarından, kurucu hisse senetlerinden veya alacak niteliğinde olmayıp kazançta katılmayı sağlayan diğer haklardan elde edilen gelirleri, bunun yanısıra dağıtım yapan şirketin mukimi olduğu Devletin mevzuatına göre, vergileme yönünden hisse senetlerinden elde edilen gelirle aynı muameleyi gören diğer şirket haklarından elde edilen gelirleri kapsar. Türkiye yönünden, terim aynı zamanda, yatırım fonu ve yatırım ortaklığından elde edilen gelirleri de kapsar.

4. Bir Akit Devlet mukimi olan temettünün gerçek lehdarı, temettüyü ödeyen şirketin mukim olduğu diğer Akit Devlette yer alan bir işyeri vasıtasıyla ticari faaliyette bulunursa veya bir Türkiye mukimi, İsrail'de yer alan sabit bir yer vasıtasıyla serbest meslek faaliyetinde bulunursa ve sözkonusu temettü elde edilmiş olayı ile bu işyeri veya sabit yer arasında önemli bir bağ bulunmaktaysa, 1 inci ve 2 nci fıkra hükümleri uygulama dışı kalacaktır. Bu durumda, olayına göre 7 nci veya 14 üncü madde hükümleri uygulanacaktır.

5. Bu maddenin 6 ncı fıkrası hükümleri saklı kalmak üzere, bir Akit Devlet mukimi olan bir şirket, diğer Akit Devletten kazanç veya gelir elde ettiğinde, bu diğer Devlet, şirket tarafından ödenen temettüleri üzerinden herhangi bir vergi alamaz. Bunun istisnasını, sözkonusu temettülerin bu diğer Devletin mukimlerinden birine ödenmesi veya temettü elde edilmiş olayı ile bu diğer Devlette bulunan bir işyeri arasında önemli bir bağ bulunması oluşturur. Aynı şekilde bu diğer Devlet, bu şirketin dağıtılmayan kazançları üzerinden de bir dağıtılmayan kazanç vergisi alamaz. Dağıtılan temettülerin veya dağıtılmamış kazancın tamamen veya kısmen bu diğer Devlette elde edilen gelir veya kazançtan oluşması durumu değiştirmez.

6. Diğer Akit Devlette yer alan bir işyeri vasıtasıyla ticari faaliyette bulunan bir Akit Devlet şirketinin kazancı, bu işyerinin bulunduğu Akit Devlette 7 nci maddeye göre vergilendirildikten sonra, kalan kısım üzerinden de, 2 nci fıkraya göre vergilendirilebilir.

Madde 11

FAİZ

1. Bir Akit Devlette doğan ve diğer Akit Devletin bir mukimine ödenen faiz, bu diğer Devlette vergilendirilebilir.

2. Bununla beraber bu faiz, elde edildiği Akit Devlette ve o Devletin mevzuatına göre de vergilendirilebilir, ancak, faizin gerçek lehdarı diğer Akit Devletin bir mukimi ise, bu şekilde alınacak vergi, faizin gayrisafi tutarının yüzde 10'unu aşmayacaktır.

3. 2 nci fıkrâ hükümlerine bakılmaksızın;

a) İsrail'de doğan ve Türkiye Hükümetine veya Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankasına ödenen faizler İsrail'de vergiden muaf tutulacaktır.

b) Türkiye'de doğan ve İsrail Hükümetine veya İsrail Merkez Bankasına (İsrail Bankası) ödenen faizler Türkiye'de vergiden muaf tutulacaktır.

4. Bu maddede kullanılan "faiz" terimi, ipotek garantisine bağlı olsun olmasın veya borçlunun kazancını paylaşma hakkını tanıyan tanımın, her nevi alacaktan doğan gelirler ile özelliğinde, devlet tahvillerinden, tahvillerden veya bonolardan elde edilen gelirler ile sözkonusu menkul değerlere ilişkin primleri kapsar. Bir Akit Devlet mukiminin, diğer Akit Devletin bir mukimine sınai, ticari veya bilimsel mal, ekipman veya ticari eşya satması ve bu satış karşılığında ödemenin sözkonusu mal, ekipman veya ticari eşyanın tesliminden sonraki belirli bir dönemde yapılması durumunda, sözkonusu ödemelerin hiçbir kısmı, bu fıkranın amaçları bakımından, faiz olarak nitelendirilmeyecektir. Bu durumda, 5 inci veya 7 nci madde hükümleri uygulanacaktır.

5. Bir Akit Devlet mukimi olan faizin gerçek lehdarı, faizin elde edildiği diğer Akit Devlette yer alan bir işyeri vasıtasıyla ticari faaliyette bulunursa veya bir Türkiye mukimi, İsrail'de yer alan sabit bir yer vasıtasıyla serbest meslek faaliyetinde bulunursa ve sözkonusu faizin ödendiği alacak ile bu işyeri veya sabit yer arasında önemli bir bağ bulunmaktaysa, 1 inci ve 2 nci fıkrâ hükümleri uygulama dışı kalacaktır. Bu durumda, olayına göre 7 nci veya 14 üncü madde hükümleri uygulanacaktır.

6. Bir Devletin kendisi, politik alt bölümü, mahalli idaresi veya mukimi tarafından ödenen faizin, o Akit Devlette elde edildiği kabul olunacaktır. Bununla beraber, faiz ödeyen kişi, bir Akit Devletin mukimi olsun veya olmasın, bir Akit Devlette faiz ödemeye neden olan borç-alacak ilişkisiyle bağlantılı bir işyerine veya sabit yere sahip olduğunda ve faizin bu işyeri veya sabit yerde yüklenilmesi halinde, sözkonusu faizin işyerinin veya sabit yerin bulunduğu Akit Devlette elde edildiği kabul olunacaktır.

7. Alacak karşılığında ödenen faizin miktarı, ödeyici ile gerçek lehdar arasında veya her ikisi ile bir başka kişi arasında var olan özel ilişki nedeniyle, böyle bir ilişkinin olmadığı durumlarda ödeyici ve lehdar arasında kararlaştırılacak miktarı aşması halinde, bu madde hükümleri yalnızca en son bahsedilen miktara uygulanacaktır. Bu durumda fazla ödenen kısım, bu Anlaşmanın diğer hükümleri de dikkate alınarak her bir Akit Devletin mevzuatına göre vergilendirilebilecektir.

Madde 12

GAYRIMADDİ HAK BEDELLERİ

1. Bir Akıt Devlette doğan ve diğler Akıt Devletin bir mukimine ödenen gayrimaddi hak bedelleri, bu diğler Devlette vergilendirilebilir.

2. Bununla beraber, sözkonusu gayrimaddi hak bedelleri elde edildikleri Akıt Devlette v o Devletin mevzuatına göre de vergilendirilebilir; ancak, gayrimaddi hak bedelinin gerçek lehdar diğler Akıt Devletin bir mukimi ise, bu şekilde alınacak vergi, gayrimaddi hak bedelinin gayrisai tutarının yüzde 10' unu aşmayacaktır.

3. Bu maddede kullanılan "gayrimaddi hak bedelleri" terimi, sinema filmleri ile radyo ve televizyon yayınlarında kullanılan kayıtlar dahil olmak üzere edebi, sanatsal veya bilimsel çalışmaların, her nevi telif hakkının, her nevi patentin, alameti farikanın, desen veya modelin, planın, gizli formül veya üretim yönteminin veya sınai, ticari veya bilimsel teşvizatın veya sınai, ticari veya bilimsel tecrübeye dayalı bilgi birikiminin kullanımı, kullanma hakkı veya satışı karşılığında yapılan her türlü ödemeleri kapsar.

4. Bir Akıt Devlet mukimi olan gayrimaddi hak bedelinin gerçek lehdarı, sözkonusu bedelin elde edildiği diğler Akıt Devlette yer alan bir işyeri vasıtasıyla ticari faaliyette bulunursa veya bu diğler Devlette yer alan sabit bir yer vasıtasıyla serbest meslek faaliyetinde bulunursa ve sözkonusu bedelin ödendiği hak veya varlık ile bu işyeri veya sabit yer arasında önemli bir bağ bulunmaktaysa, 1 inci ve 2 nci fıkra hükümleri uygulama dışı kalacaktır. Bu durumda, olayına göre 7 nci veya 14 üncü madde hükümleri uygulanacaktır.

5. Bir Devletin kendisi, politik alt bölümü, mahalli idaresi veya mukimi tarafından ödenen gayrimaddi hak bedelinin, o Akıt Devlette elde edildiği kabul olunacaktır. Bununla beraber, gayrimaddi hak bedelini ödeyen kişi bir Akıt Devletin mukimi olsun veya olmasın, bir Akıt Devlette gayrimaddi hak bedelini ödemeye neden olan yükümlülük ile bağlantılı bir işyerine veya sabit yere sahip olduğunda ve gayrimaddi hak bedelinin bu işyeri veya sabit yer tarafından yüklenilmesi halinde, sözkonusu gayrimaddi hak bedelinin, işyerinin veya sabit yerin bulunduğu Devlette elde edildiği kabul olunacaktır.

6. Kullanım, hak veya bilgi karşılığında ödenen gayrimaddi hak bedelinin miktarının, ödeyici ile gerçek lehdar arasında veya her ikisi ile bir başka kişi arasında var olan özel ilişki nedeniyle, böyle bir ilişkinin olmadığı durumlarda ödeyici ve gerçek lehdar arasında kararlaştırılacak miktardan aşması halinde, bu madde hükümleri yalnızca en son bahsedilen miktara uygulanacaktır. Bu durumda fazla ödenen kısım, bu Antlaşmanın diğler hükümleri de dikkate alınarak, her bir Akıt Devletin mevzuatı uyanınca vergilendirilecektir.

Madde 13

SERMAYE DEĞER ARTIŞ KAZANÇLARI

1. Bir Akit Devlet mukimince, diğer Akit Devlette yer alan ve 6 ncı maddede belirtilen gayrimenkul varlıkların elden çıkarılmasından sağlanan kazançlar, bu diğer Devlette vergilendirilebilir.

2. Bir Akit Devlet teşebbüsünün diğer Akit Devlette sahip olduğu bir işyerinin ticari varlığına dahil menkul varlıkların veya bir Akit Devlet mukiminin diğer Akit Devlette serbest meslek faaliyeti icra etmek üzere kullandığı sabit bir yere ait menkul varlıkların elden çıkarılmasından doğan kazanç, bu işyerinin (yalnız veya tüm teşebbüsle birlikte) veya sabit yerin elden çıkarılmasından doğan kazanç da dahil olmak üzere, bu diğer Devlette vergilendirilebilir.

3. Bir Akit Devlet mukiminin, uluslararası trafikte işletilen gemi, uçak veya kara nakil vasıtalarının veya sözkonusu gemi, uçak veya kara nakil vasıtalarının işletilmesiyle ilgili gayri menkul varlık dışında herhangi bir varlığın elden çıkarılmasından sağladığı kazançlar, yalnızca bu Akit Devlette vergilendirilebilecektir.

4. Bir şirketin varlıkları doğrudan ya da dolaylı olarak esas itibarıyla, bir Akit Devlette bulunan gayrimenkul varlıklardan oluştuğunda, sermayeyi temsil eden hisse senetlerinin elden çıkarılmasından doğan kazançlar, bu Devlette vergilendirilebilir.

5. 1, 2, 3 ve 4 üncü fıkralarda değinilenler dışında kalan varlıkların elden çıkarılmasından doğan kazançlar, yalnızca elden çıkarılanın mukim olduğu Akit Devlette vergilendirilebilecektir.

Madde 14

SERBEST MESLEK FAALİYETLERİ

1. Bir Akit Devlet mukiminin, serbest meslek faaliyetleri veya bağımsız nitelikteki diğer faaliyetleri dolayısıyla elde ettiği gelir, söz konusu faaliyetler diğer Akit Devlette icra edilmediği sürece yalnızca bu Devlette vergilendirilebilecektir. Faaliyetlerin diğer Devlette icra edilmesi halinde, bu faaliyetlerden elde edilen gelir bu diğer Devlette vergilendirilebilir.

2. 1 inci fıkraya hükümlerine bakılmaksızın, bir Akit Devlet mukiminin, diğer Akit Devlette icra ettiği mesleki hizmetler veya bağımsız nitelikteki diğer faaliyetler dolayısıyla elde ettiği gelir, eğer.

- a) Gelir elde eden kişi, bu diğer Devlette ilgili mali yıl içinde başlayan veya biten herhangi bir oniki aylık dönemde bir veya bir kaç seferde toplam 183 günü aşmamak üzere kalırsa, ve
- b) Ödeme, bu diğer Devletin mukimi olmayan bir kişi tarafından veya böyle bir kişi adına yapılırsa, ve
- c) Ödeme, bu kişinin diğer Devlette sahip olduğu bir işyeri veya sabit yerden yapılmazsa

yalnızca ilk bahsedilen Devlette vergilendirilebilecektir.

3. "Serbest meslek faaliyetleri" terimi, özellikle bağımsız olarak yürütülen bilimsel, edebi, sanatsal, eğitici veya öğretici faaliyetleri, bunun yanısıra doktorların, avukatların, mühendislerin, mimarların, dişçilerin ve muhasebecilerin bağımsız faaliyetleri ile özel mesleki yetenek gerektiren diğer bağımsız faaliyetleri kapsamına alır.

Madde 15

BAĞIMLI FAALİYETLER

1. 16, 18, 19 ve 20 nci maddelerin hükümleri saklı kalmak üzere, bir Akit Devlet mukiminin bir hizmet akdi dolayısıyla elde ettiği ücret, maaş ve diğer benzeri ödemeler, bu hizmet diğer Akit Devlette ifa edilmedikçe, yalnızca bu Devlette vergilendirilebilecektir. Hizmet diğer Devlette ifa edilirse, buradan elde edilen gelir bu diğer Devlette vergilendirilebilir.

2. 1 inci fıkraya hükümlerine bakılmaksızın, bir Akit Devlet mukiminin diğer Akit Devlette ifa ettiği bir hizmet dolayısıyla elde ettiği gelir, eğer:

- a) Gelir elde eden kişi, diğer Devlette ilgili mali yıl içinde başlayan veya biten herhangi bir oniki aylık dönemde bir veya bir kaç seferde toplam 183 günü aşmamak üzere kalırsa, ve
- b) Ödeme, diğer Devletin mukimi olmayan bir işveren tarafından veya böyle bir işveren adına yapılırsa, ve
- c) Ödeme, işverenin diğer Devlette sahip olduğu bir işyerinden veya sabit yerden yapılmazsa

yalnızca ilk bahsedilen Devlette vergilendirilebilecektir.

3. 1 inci ve 2 nci fıkraya hükümlerine bakılmaksızın, bir Akit Devlet mukimi tarafından uluslararası trafikte işletilen bir gemi, uçak veya kara nakil vasıtasında ifa edilen hizmet dolayısıyla yapılan ödemeler, bu Akit Devlette vergilendirilebilir.

Madde 16

MÜDÜRLERE YAPILAN ÖDEMELER

Bir Akit Devlet mukiminin, diğler Akit Devletin mukimi olan bir şirketin yönetim kurulu üyesi olması dolayısıyla elde ettiğı ücret ve diğler benzeri ödemeler, bu diğler Devlette vergilendirilebilir.

Madde 17

SANATÇI VE SPORCULAR

1. 14 üncü ve 15 inci maddelerin hükümlerine bakılmaksızın, bir Akit Devlet mukimi olan tiyatro, sinema, radyo veya televizyon sanatçısının veya müzisyen olarak çalışan bir sanatçının veya sporcunun diğer Akit Devlette icra ettiği bu nitelikteki şahsi faaliyetleri dolayısıyla elde ettiği gelir, bu diğer Devlette vergilendirilebilir.

2. Bir sanatçının ya da sporcunun icra ettiği bu nitelikteki faaliyetlerden doğan gelir, sanatçının veya sporcunun kendisine değil de bir başkasına yönelirse, bu gelir 7, 14 ve 15 inci maddelerin hükümleriyle bağlı kalılmaksızın, sanatçı ya da sporcunun faaliyetlerinin icra edildiği Akit Devlette vergilendirilebilir.

3. 1 inci ve 2 nci fıkraya hükümlerine bakılmaksızın, Akit Devletlerin hükümetleri tarafından kabul edilen kültürel veya sportif değişim programı çerçevesinde 1 inci fıkrada bahsedilen ve kar amacı gütmeyen faaliyetlerden elde edilen gelir, sözkonusu faaliyetlerin önemli ölçüde diğer Akit Devletin kamusal fonlarından desteklenmesi şartıyla, faaliyetlerin icra edildiği Akit Devlette vergiden muaf tutulacaktır.

Madde 18

EMEKLİ MAAŞLARI

1. 19 uncu maddenin 2 nci fıkrası hükümleri saklı kalmak üzere, bir Akit Devlet mukimine geçmiş çalışmalarının karşılığında ödenen emekli maaşları ve sağlanan diğer benzeri menfaatler, yalnızca bu Devlette vergilendirilebilecektir. Bu hüküm aynı zamanda, bir Akit Devlet mukimine ödenen ömür boyu gelirlere de uygulanacaktır.

2. 1 inci fıkraya hükümlerine bakılmaksızın, bir Akit Devletin sosyal güvenlik mevzuatı kapsamında ödenen emekli maaşları ve diğer ödemeler, yalnızca bu Devlette vergilendirilebilecektir.

3. "Düzenli ödeme" terimi, para veya para ile ölçülebilir menfaatler karşılığında tam ve yeterli ödemede bulunma yükümlülüğüne karşılık, ömür boyu veya belirlenebilir bir sürede, belli zamanlarda düzenli olarak ödenecek olan belirli bir meblağı ifade eder.

Madde 19

KAMU GÖREVLERİ

1. a) Bir Akit Devlete, politik alt bölümüne veya mahalli idaresine bir gerçek kişi tarafından verilen hizmetler karşılığında, bu Devlet, alt bölüm veya idare tarafından yapılan ve emekli maaşı dışında kalan ödemeler, yalnızca bu Devlette vergilendirilebilecektir.
- b) Bununla beraber, sözkonusu hizmet diğer Devlette sunulduğunda ve hizmeti sunan gerçek kişi bu Devletin bir mukimi olduğunda, yapılan bu tür ödemeler yalnızca bu diğer Akit Devlette vergilendirilebilecektir. Ancak bu kişinin:
 - i) Bu Devletin bir vatandaşı olması; veya
 - ii) Yalnızca bu hizmeti sunmak için bu Devletin bir mukimi durumuna geçmemiş olmasızorunludur.
2. a) Bir Akit Devlete, politik alt bölümüne veya mahalli idaresine bir gerçek kişi tarafından verilen hizmetler karşılığında, bu Devlet, alt bölüm veya idare tarafından veya bunlarca oluşturulan fonlardan ödenen emekli maaşları, yalnızca bu Devlette vergilendirilebilecektir.
- b) Bununla beraber, sözkonusu gerçek kişinin bu Devletin bir mukimi ve vatandaşı olması halinde, sözkonusu emekli maaşı yalnızca bu diğer Akit Devlette vergilendirilebilecektir.
3. Bir Akit Devlet, politik alt bölüm veya mahalli idare tarafından yürütülen ticari faaliyetlerle bağlantılı olarak verilen hizmetlerle ilgili ödemelere ve emekli maaşlarına 15, 16, 17 ve 18 inci maddelerin hükümlerini uygulayacaktır.

Madde 20

ÖĞRENCİLER VE ÖĞRETMENLER

1. Bir Akit Devleti ziyareti sırasında veya ziyaretinden hemen önce diğer Akit Devletin b mukimi olan ve ilk bahsedilen Devlette yalnızca öğrenim veya mesleki eğitim amacıyla bulunan bir öğrenci veya stajyere, geçimini, öğrenimi veya mesleki eğitim masraflarını karşılamak üzere, bu Devletin dışındaki kaynaklardan yapılan ödemeler bu Devlette vergilendirilmeyecektir.

2. Aynı şekilde, bir Akit Devletin vatandaşı olup, diğer Akit Devlette iki yılı aşmayan bir süre veya süreler için yalnızca öğretim veya bilimsel araştırma yapmak amacıyla bulunan bir öğretmen veya öğretim üyesine, şahsi öğretim veya araştırma hizmetleri karşılığında bu diğer Devletin dışındaki kaynaklardan yapılan ödemeler, bu diğer Devlette vergiden istisna edilecektir.

Madde 21

DİĞER GELİRLER

1. Bir Akit Devlet mukiminin, nerede doğarsa doğsun, bu Anlaşmanın daha önceki maddelerinde belirtilmeyen gelir unsurları, yalnızca bu Devlette vergilendirilebilecektir.

2. 6 ncı maddenin 2 nci fıkrasında tanımlanan gayrimenkul varlıklardan elde edilen gelir hariç olmak üzere, bir Akit Devlet mukimi olan sözkonusu gelirin lehdarı, bu diğer Akit Devlette yer alan bir işyeri vasıtasıyla ticari faaliyette bulunursa veya bu diğer Devlette yer alan sabit bir yer vasıtasıyla serbest meslek faaliyetinde bulunursa ve sözkonusu hak veya varlık ile bu işyeri veya sabit yer arasında önemli bir bağ bulunmaktaysa, bu gelire 1 inci fıkra hükümleri uygulanmayacaktır. Bu durumda, olayına göre 7 nci veya 14 üncü madde hükümleri uygulanacaktır.

3. 1 inci ve 2 nci fıkra hükümlerine bakılmaksızın, bir Akit Devlet mukiminin, diğer Akit Devlette doğan ve Anlaşmanın bundan önceki maddelerinde belirtilmeyen gelir unsurları, bu diğer Devlette de vergilendirilebilir.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

ÇİFTE VERGİLENDİRMEYİ ÖNLEME YÖNTEMLERİ

Madde 22

ÇİFTE VERGİLENDİRMEYİNİN ÖNLENMESİ

1. İsrail mukimleri için çifte vergilendirme aşağıdaki şekilde önlenecektir:

Bu Anlaşmanın genel prensiplerini etkilememek üzere, İsrail dışındaki herhangi bir ülkede ödenen verginin İsrail vergisinden mahsubuna ilişkin olarak yürürlükte olan İsrail kanunları uyarınca, Türkiye'de elde edilen gelir dolayısıyla ödenen Türk vergisinin, söz konusu gelir için ödenecek İsrail vergisinden mahsubuna müsaade edilecektir.

Bununla beraber söz konusu mahsup, Türkiye'deki kaynaklardan elde edilen ve İsrail vergisine tabi tüm gelire isabet eden İsrail vergisi miktarını aşmayacaktır.

Bir İsrail mukiminin, bu Anlaşma uyarınca İsrail vergisinden muaf tutulan bir gelir elde etmesi halinde, İsrail, bu mukimin geriye kalan gelirine ilişkin vergi miktarının hesaplanmasında, vergiden istisna edilen geliri de dikkate alabilir.

2. Türkiye mukimleri için çifte vergilendirme aşağıdaki şekilde önlenecektir:

Bu Anlaşmanın genel prensiplerini etkilememek üzere, Türkiye dışındaki herhangi bir ülkede ödenen verginin Türk vergisinden indirimine ilişkin olarak yürürlükte olan Türk kanunları uyarınca, İsrail'de elde edilen gelir dolayısıyla ödenen İsrail vergisinin, söz konusu gelir için ödenecek Türk vergisinden mahsubuna müsaade edilecektir.

Bununla beraber söz konusu mahsup İsrail'de vergilendirilebilen gelire isabet eden ve mahsuptan önce hesaplanan gelir vergisi miktarını aşmayacaktır.

Bir Türkiye mukiminin, bu Anlaşma hükümleri uyarınca Türk vergisinden muaf tutulan bir gelir elde etmesi halinde, Türkiye, bu mukimin geriye kalan gelirine ilişkin vergi miktarının hesaplanmasında vergiden istisna edilen geliri de dikkate alabilir.

BEŞİNCİ BÖLÜM

ÖZEL HÜKÜMLER

Madde 23

AYRIM YAPILMAMASI

1. Bir Akit Devletin vatandaşları, diğer Akit Devlette, bu diğer Devletin vatandaşlarının aynı koşullarda karşı karşıya kaldıkları veya kalabilecekleri vergilemeden ve buna bağlı mükellefiyetlerden değişik veya daha ağır vergilemeye veya buna bağlı mükellefiyetlere tabi tutulmayacaktır.

2. 10 uncu maddenin 6 ncı fıkrası hükümleri saklı kalmak üzere, bir Akit Devlet teşebbüsünün diğer Akit Devlette sahip olduğu bir işyeri, bu diğer Devletin aynı faaliyetleri yürüten teşebbüslerine göre daha az lehe bir vergileme ile karşı karşıya kalmayacaktır. Bu hüküm, bir Akit Devletin kendi mukimlerine şahsi veya ailevi durumları dolayısıyla uyguladığı şahsi indirimleri, vergi ve matrah indirimlerini diğer Akit Devlet mukimlerine de uygulama zorunda olduğu yönünde anlaşılmayacaktır.

3. 9 uncu maddenin 1 inci fıkrası, 11 inci maddenin 7 nci fıkrası veya 12 nci maddenin 6 ncı fıkrası hariç olmak üzere, bir Akit Devlet teşebbüsünde diğer Akit Devletin bir mukimine yapılan faiz, gayrimaddi hak bedeli ve diğer ödemeler, bu teşebbüsün vergilendirilebilir kazançlarının belirlenmesi amacıyla, aynı koşullarda, ilk bahsedilen Devletin bir mukimine yapılmış gibi indirilebilecektir.

4. Bir Akit Devletin, diğer Akit Devletin bir veya birkaç mukimi tarafından, doğrudan doğruya veya dolaylı olarak, kısmen veya tamamen sermayesine sahip olunan veya kontrol edilen teşebbüsleri, ilk bahsedilen Devlette, benzeri teşebbüslerin tabi oldukları veya olabilecekleri vergilemeden ve buna bağlı mükellefiyetlerden değişik veya daha ağır vergilemeye veya buna bağlı mükellefiyetlere tabi tutulmayacaktır.

Madde 24

KARŞILIKLI ANLAŞMA USULÜ

1. Bir kişi, Akit Devletlerden birinin veya her ikisinin işlemlerinin kendisi için bu Anlaşmanın hükümlerine uygun düşmeyen bir vergileme yarattığı veya yaratacağı kanaatine vardığında, bu Devletlerin iç hukukunda öngörülen müracaat usulleriyle bağlı kalmaksızın, sorunu mukimi olduğu Akit Devletin yetkili makamına veya durumu 23'üncü maddenin 1 inci fıkrasına uygun düşüyorsa vatandaşı olduğu Akit Devletin yetkili makamına arz edebilir.

2. Söz konusu yetkili makam, itirazı haklı bulmakla beraber kendisi tatminkar bir çözüme ulaşamadığı takdirde, bu Anlaşmaya ters düşen bir vergilemeyi önlemek amacıyla, diğer Akit Devletin yetkili makamıyla karşılıklı anlaşmaya gayret sarfedecektir. Varılan anlaşma, Akit Devletlerin iç mevzuatlarındaki zaman sınırlamalarına bağlı kalmaksızın uygulanabilecektir. Bununla birlikte söz konusu mükellef, karşılıklı anlaşma sonucunun vergi idaresi tarafından kendisine bildiriminden sonraki bir yıllık süre içinde, bu anlaşma sonucunda ortaya çıkan idaiyi istemek zorundadır.

3. Akit Devletlerin yetkili makamları, bu Anlaşmanın yorumundan veya uygulanmasından kaynaklanan her türlü güçlüğü ve tereddütü karşılıklı anlaşmayla çözmek için gayret göstereceklerdir. Yetkili makamlar aynı zamanda, bu Anlaşmada ele alınmayan durumlardan kaynaklanan çifte vergilendirmenin ortadan kaldırılması için de birbirlerine danışabilirler.

4. Akit Devletlerin yetkili makamları, bundan önceki fıkralarda belirtilen hususlarda anlaşmaya varabilmek için birbirleriyle doğrudan doğruya ya da kendileri veya temsilcilerinden oluşan bir komisyon vasıtasıyla haberleşebilirler.

5. Hizmet Ticareti Genel Anlaşmasının XXII nci maddesinin (Danışma) 3 üncü fıkrasının amaçları yönünden; Akit Devletler, bu fıkra ile bağlı kalmaksızın, bir tedbirin bu Anlaşma kapsamında yer alıp almadığı konusundaki her türlü ihtilafı, her iki Akit Devletin de rızası olması koşulu ile, bu fıkra da belirlediği şekilde, Hizmet Ticareti Konseyine götürebilirler. Bu fıkranın yorumu ile ilgili her türlü tereddüt, 24 üncü maddenin 3 üncü fıkrasına göre çözümlenecek veya bu yöntemle göre anlaşmanın sağlanamaması halinde ihtilaf, her iki Akit Devletin de kabul ettiği diğer herhangi bir yöntemle göre çözümlenecektir.

Madde 25

BİLGİ DEĞİŞİMİ

1. Akit Devletlerin yetkili makamları, bu Anlaşma hükümlerinin yürütülmesi için gerekli olan bilgileri ve Anlaşma ile uyumsuzluk göstermediği sürece, Anlaşma kapsamına giren vergiler ile ilgili iç mevzuat hükümlerinin yürütülmesi için gerekli olan bilgileri değişime tabi tutacaklardır. Bilgi değişimi, 1 inci madde ile sınırlı değildir. Bir Akit Devlet tarafından alınan her türlü bilgi, o Devletin kendi iç mevzuatı çerçevesinde elde ettiği bilgiler gibi gizli tutulacak ve yalnızca bu Anlaşmada belirtilen vergilerin tahakkuk veya tahsilleri veya cebri icra ya da cezasıyla ve bu hususlardaki şikayet ve itirazlara bakmakta görevli kişi veya makamlara (adli makamlar ve idari kuruluşlar dahil) verilebilecektir. Bu kişi veya makamlar söz konusu bilgileri yalnızca bu amaçlar doğrultusunda kullanacaklardır. Bu kişi veya makamlar söz konusu bilgileri mahkeme duruşmalarında veya adli kararlar alınırken açıklayabilirler.

2. 1 inci fıkraya hükümleri, hiçbir surette bir Akit Devleti:

- a) Kendisinin veya diğer Akit Devletin mevzuatına veya idari uygulamalarına uymayacak idari önlemler alma;
 - b) Kendisinin veya diğer Akit Devletin mevzuatı veya normal idari işlemleri çerçevesinde elde edilemeyen bilgileri sunma;
 - c) Herhangi bir ticari, sınai, mesleki sımsı veya ticari işlemi ve bilgileri aleni hale getiren bilgileri veya aleniyeti kamu düzenine aykırı düşen bilgileri verme
- yükümlülüğü altına sokacak şekilde yorumlanmayacaktır.

Madde 26

DİPLOMATLAR VE KONSOLOSLUK MEMURLARI

Bu Anlaşma hükümleri, diplomatların veya konsolosluk memurlarının uluslararası hukukun genel kuralları veya özel anlaşma hükümleri uyarınca yarattıkları mali ayrıcalıkları etkilemeyecektir.

Madde 27

MENFAATLERİN SINIRLANDIRILMASI

Akit Devletlerin yetkili makamları, karşılıklı Anlaşma ile, bu Anlaşma ile getirilen hakların kullanımının, Anlaşmanın amaçlarına aykırı olarak hakkın kötüye kullanılmasına neder olduğu konusunda fikirbirliğine vardıkları durumlarda, herhangi bir kişinin veya işlemin bu Anlaşmanın sağladığı haklardan yararlanması talebini reddedebilirler.

Madde 28

YÜRÜRLÜĞE GİRME

1. Her bir Akit Devlet, bu Anlaşmanın yürürlüğe girmesi için iç mevzuatlarının gerektirdiği işlemlerin tamamlandığını diğer Akit Devlete bildirecektir. Bu Anlaşma, bu bildirimlerden sonuncusunun alındığı tarihte yürürlüğe girecektir.

2. Anlaşmanın hükümleri:

- a) Kaynakta tevkif edilen vergiler yönünden, bu Anlaşmanın yürürlüğe girdiği tarihi izleyen Ocak ayının birinci günü veya daha sonraki bir tarihte ödenen veya tahakkuk eden miktarlar için; ve
- b) Diğer vergiler yönünden, bu Anlaşmanın yürürlüğe girdiği tarihi izleyen Ocak ayının birinci günü veya daha sonraki bir tarihte başlayan vergilendirme yılı için uygulanacaktır.

Madde 29

YÜRÜRLÜKTEN KALKMA

Bu Anlaşma, bir Akit Devlet tarafından feshedilinceye kadar yürürlükte kalacaktır. Akit Devletlerden her biri, yürürlüğe giriş tarihinden itibaren beş yıllık bir sürenin bitiminden sonra başlayan herhangi bir takvim yılının sonundan en az altı ay önce diplomatik yollardan yazılı fesih ihbarnamesi vermek suretiyle Anlaşmayı feshedebilir. Bu durumda Anlaşma:

- a) Kaynakta tevkif edilen vergiler yönünden, fesih ihbarnamesinin verildiği yılı izleyen takvim yılının Ocak ayının birinci günü veya daha sonra elde edilen gelir miktarı için;
- b) Gelir üzerinden alınan diğer vergiler yönünden, fesih ihbarnamesinin verildiği yılı izleyen takvim yılının Ocak ayının birinci günü veya daha sonra başlayan herhangi bir vergilendirme yılı için tahakkuk ettirilebilen vergiler bakımından

hüküm ifade etmeyecektir.

BU HUSUSLARI TEYİDEN, aşağıda imzaları bulunan tam yetkili temsilciler, bu Anlaşmayı imzaladılar.

İbrani, Türk ve İngiliz dillerinde, her üç metin de aynı derecede geçerli olmak üzere, tarihinde, 'da orjinal iki nüsha halinde düzenlenmiştir. Metinler arasında anlam farklılığı olması halinde, İngilizce metin geçerli olacaktır.

E. Barak

**İSRAİL DEVLETİ
HÜKÜMETİ ADINA**

A. Köker

**TÜRKİYE CUMHURİYETİ
HÜKÜMETİ ADINA**

[TRANSLATION - TRADUCTION]

CONVENTION ENTRE L'ETAT D'ISRAËL ET LA RÉPUBLIQUE TURQUE
TENDANT À ÉVITER LA DOUBLE IMPOSITION ET A PRÉVENIR
L'ÉVASION FISCALE EN MATIÈRE D'IMPÔT SUR LE REVENU

Le Gouvernement de l'Etat d'Israël et le Gouvernement de la République turque
Désireux de conclure une Convention pour éviter la double imposition et prévenir
l'évasion fiscale en matière d'impôt sur le revenu,
Sont convenus de ce qui suit :

CHAPITRE I. PORTÉE DE LA CONVENTION

Article 1. Personnes visées

La présente Convention s'applique aux personnes qui sont résidents d'un Etat contractant ou de deux Etats contractants.

Article 2. Impôts visés

1. La présente Convention s'applique aux impôts sur le revenu perçus pour le compte d'un Etat contractant, de ses subdivisions politiques ou de ses collectivités locales quel que soit le système de perception.

2. Sont considérés comme impôts sur le revenu ou sur des éléments du revenu, y compris les impôts sur les gains provenant de l'aliénation des biens mobiliers et immobiliers, les impôts sur le montant global des salaires payés par les entreprises, ainsi que les impôts sur les plus-values.

3. Les impôts actuels auxquels s'applique la Convention sont notamment :

a) En Turquie :

i) L'impôt sur revenu;

ii) L'impôt sur les sociétés;

iii) Le prélèvement sur l'impôt sur le revenu et sur l'impôt sur les sociétés;
(ci-après dénommés "l'impôt turc");

b) En Israël :

i) L'impôt sur le revenu;

ii) L'impôt sur les sociétés;

iii) L'impôt sur les plus-values en capital; et

iv) L'impôt sur les gains provenant de l'aliénation de biens immobiliers en application de la loi fiscale sur les plus-values foncières;
(ci-après dénommés "impôt" israélien).

4. La Convention s'applique aussi aux impôts de nature identique ou analogue qui seraient établis après la date de la signature de la Convention et qui s'ajouteraient aux impôts actuels ou qui les remplaceraient. Les autorités compétentes des Etats contractants se communiquent les modifications significatives apportées à leurs législations fiscales respectives.

CHAPITRE II. DÉFINITIONS

Article 3. Définitions générales

1. Au sens de la présente Convention, à moins que le contexte n'exige une interprétation différente :

a) Le terme "Turquie" désigne le territoire de la République de Turquie, y compris toute région dans laquelle la législation turque est en vigueur, ainsi que le plateau continental sur lequel la Turquie exerce, conformément aux droits des gens, des droits souverains aux fins de prospecter et d'exploiter ses ressources naturelles;

b) Le terme "Israël" désigne le territoire de l'Etat d'Israël et, lorsqu'il est employé dans un sens géographique, comprend les eaux territoriales le plateau continental, la zone économique ainsi que la zone en dehors des eaux territoriales dans laquelle Israël peut conformément au droit international exercer des droits à l'égard des ressources naturelles, des fonds marins et leur sous-sol;

c) Le terme "personne" comprend les personnes physiques, les sociétés et tous autres groupements de personnes;

d) Le terme "société" désigne toute personne morale ou toute entité qui est considérée comme une personne morale aux fins d'imposition;

e) Les expressions "entreprise d'un Etat contractant" et "entreprise de l'autre Etat contractant" désignent respectivement une entreprise exploitée par un résident d'un Etat contractant et une entreprise exploitée par un résident de l'autre Etat contractant;

f) L'expression "trafic international" désigne tout transport effectué par un navire ou un aéronef exploité par une entreprise dont le siège de direction effective est situé dans un Etat contractant, sauf lorsque le navire ou l'aéronef n'est exploité qu'entre des points situés dans l'autre Etat contractant;

g) L'expression "autorité compétente" désigne :

i) Pour la Turquie : le ministre des finances ou son représentant autorisé;

ii) Pour Israël : le ministre des finances ou son représentant autorisé.

h) Le terme "ressortissant" signifie :

i) Toute personne possédant la nationalité d'un Etat Contractant;

ii) Toute personne morale, société de personnes et association constituées, organisées ou créées en vertu de la législation d'un Etat contractant;

i) Le terme « impôt » signifie tout impôt visé à l'article 2 de la présente Convention

2. Pour l'application de la Convention par un Etat contractant à n'importe quel moment par un Etat contractant, à moins que le contexte n'exige une interprétation différente, toute

expression qui n'y est pas définie a le sens que lui attribue le droit de cet Etat concernant les impôts auxquels s'applique la Convention et toute définition selon la législation nationale en vigueur de cet Etat ayant la pas sur le sens que lui attribueraient d'autres lois du même Etat.

Article 4. Résident

1. Au sens de la présente Convention, l'expression "résident d'un Etat contractant" désigne toute personne qui, en vertu de la législation de cet Etat, est assujettie à l'impôt en raison de son domicile, de sa résidence, de son siège de direction ou de tout autre critère de nature analogue, et inclut également cet Etat et toute autre subdivision politique ou autorité locale. Cette expression n'inclut pas néanmoins une personne soumise à l'imposition dans cet Etat pour ce qui concerne des revenus qui auraient leur source dans cet Etat.

2. Lorsque, selon les dispositions du paragraphe 1, une personne physique est un résident des deux Etats contractants, sa situation est déterminée de la manière suivante :

a) Cette personne est considérée comme un résident de l'Etat où elle dispose d'un foyer d'habitation permanent; si elle dispose d'un foyer d'habitation permanent dans les deux Etats, elle est considérée comme un résident de l'Etat avec lequel ses liens personnels et économiques sont les plus étroits (centre des intérêts vitaux);

b) Si l'Etat où cette personne a le centre de ses intérêts vitaux ne peut pas être déterminé, ou si elle ne dispose d'un foyer d'habitation permanent dans aucun des Etats, elle est considérée comme un résident de l'Etat où elle séjourne de façon habituelle;

c) Si cette personne séjourne de façon habituelle dans les deux Etats ou si elle ne séjourne de façon habituelle dans aucun d'eux, elle est considérée comme un résident de l'Etat dont elle possède la nationalité;

d) Si cette personne possède la nationalité des deux Etats ou si elle ne possède la nationalité d'aucun d'eux les autorités compétentes des Etats contractants tranchent la question d'un commun accord.

3. Lorsque selon les dispositions du paragraphe 1, une personne autre qu'une personne physique est un résident des deux Etats contractants, elle est considérée comme un résident de l'Etat où son siège de direction effective est situé. Cependant, si le siège de direction effective ne peut être déterminé les autorités compétentes des Etats contractants devront décider par consentement mutuel l'Etat dans lequel la personne est considérée comme un résident aux fins d'application du présent Accord.

Article 5. Etablissement stable

1. Au sens de la présente Convention, l'expression "établissement stable" désigne une installation fixe d'affaires par l'intermédiaire de laquelle une entreprise exerce tout ou partie de son activité.

2. L'expression "établissement stable" comprend notamment :

a) Un siège de direction;

b) Une succursale;

- c) Un bureau;
- d) Une usine;
- e) Un atelier;
- f) Une mine, un puits de pétrole ou de gaz, une carrière ou tout autre lieu d'extraction de ressources naturelles.

3. L'expression "établissement stable" englobe également :

- a) Un chantier de construction ou de montage ou des activités de surveillance s'y exerçant, mais seulement lorsque ce chantier ou ces activités ont une durée supérieure à douze mois;
- b) La fourniture de services, y compris les services de consultants, par une entreprise agissant par l'intermédiaire de salariés ou d'autre personnel engagé par l'entreprise à cette fin, mais seulement lorsque des activités de cette nature se poursuivent (pour le même projet ou un projet connexe) sur le territoire du pays pendant une ou ces périodes représentant un total de plus de cent quatre-vingt-trois jours dans les limites d'une période quelconque de douze mois.

4. Nonobstant les dispositions précédentes du présent article, on considère qu'il n'y a pas "établissement stable" si :

- a) Il est fait usage d'installations aux seules fins de stockage ou exposition de marchandises appartenant à l'entreprise;
- b) Des marchandises appartenant à l'entreprise sont entreposées aux seules fins de stockage ou d'exposition;
- c) Des marchandises appartenant à l'entreprise sont entreposées aux seules fins de transformation par une autre entreprise;
- d) Une installation fixe d'affaires est utilisée aux seules fins d'acheter des marchandises ou de réunir des informations pour l'entreprise;
- e) Une installation fixe d'affaires est utilisée aux seules fins d'exercer, pour l'entreprise, toute autre activité de caractère préparatoire ou auxiliaire;
- f) Une installation fixe d'affaires est utilisée aux seules fins d'un ensemble des activités visées aux alinéas a) à e) ci-dessus, lorsque l'activité globale qui en résulte a un caractère préparatoire ou auxiliaire.

5. Nonobstant les dispositions des paragraphes 1 et 2, lorsqu'une personne - autre qu'un agent jouissant d'un statut indépendant auquel s'applique le paragraphe 6 - agit dans un Etat contractant pour une entreprise d'un autre Etat contractant, cette entreprise est considérée comme ayant un établissement stable dans le premier Etat contractant pour toutes activités que cette personne exerce pour elle si ladite personne :

- a) Dispose dans cet Etat du pouvoir, qu'elle y exerce habituellement de conclure des contrats au nom de l'entreprise à moins que les activités de cette personne ne soient limitées à celles qui sont énumérées au paragraphe 4 et qui, exercées dans une installation fixe d'affaires, ne feraient pas de cette installation fixe d'affaires un établissement stable au sens du dit paragraphe, ou

b) Ne disposant pas de ce pouvoir, elle conserve habituellement dans le premier Etat un stock de marchandises sur lequel elle prélève régulièrement des marchandises aux fins de livraison pour le compte de l'entreprise.

6. Une entreprise d'un Etat contractant n'est pas réputée avoir un établissement stable dans l'autre Etat contractant du seul fait qu'elle exerce son activité dans cet autre Etat par l'entremise d'un courtier, d'un commissionnaire général ou de tout autre intermédiaire jouissant d'un statut indépendant, si ces personnes agissent dans le cadre ordinaire de leur activité.

7. Le fait qu'une société qui est résidente d'un Etat contractant contrôle ou est contrôlée par une société qui est résidente de l'autre Etat contractant ou qui y exerce son activité (que ce soit par l'intermédiaire d'un établissement stable ou non) ne suffit pas, en lui-même, à faire une quelconque de ces sociétés un établissement stable de l'autre.

CHAPITRE III. IMPOSITION DES REVENUS

Article 6. Revenus immobiliers

1. Les revenus qu'un résident d'un Etat contractant tire de biens immobiliers (y compris les revenus des exploitations agricoles ou forestières) situés dans l'autre Etat contractant sont imposables dans cet autre Etat.

2. L'expression "biens immobiliers" a le sens qui lui attribue le droit de l'Etat contractant où les biens considérés sont situés. L'expression comprend en tout cas les accessoires, le cheptel mort ou vif, l'équipement utilisé dans les exploitations agricoles et forestières, (y compris la reproduction et l'élevage des poissons) les droits auxquels s'appliquent les dispositions du droit privé concernant la propriété foncière, l'usufruit des biens immobiliers et les droits à des paiements variables ou fixes pour l'exploitation ou la concession de l'exploitation de gisements minéraux, sources et autres ressources naturelles; les navires, bateaux et aéronefs ne sont pas considérés comme des biens immobiliers.

3. Les dispositions du paragraphe 1 s'appliquent aux revenus provenant de l'exploitation directe, de la location ou de l'affermage, ainsi que de toute autre forme d'exploitation de biens immobiliers.

4. Les dispositions des paragraphes 1 et 3 s'appliquent également aux revenus provenant des biens immobiliers d'une entreprise ainsi qu'aux revenus des biens immobiliers servant à l'exercice d'une profession indépendante.

Article 7. Bénéfices des Entreprises

1. Les bénéfices d'une entreprise d'un Etat contractant ne sont imposables que dans cet Etat, à moins que l'entreprise n'exerce son activité dans l'autre Etat contractant par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé. Si l'entreprise exerce son activité d'une telle façon, les bénéfices de l'entreprise sont imposables dans l'autre Etat, mais uniquement dans la mesure où ils sont imputables au dit établissement stable.

2. Sous réserve des dispositions du paragraphe 3, lorsqu'une entreprise d'un Etat contractant exerce son activité dans l'autre Etat contractant par l'intermédiaire d'un établisse-

ment stable qui y est situé, il est imputé, dans chaque Etat contractant, à cet établissement stable les bénéfices qu'il aurait pu réaliser s'il avait constitué une entreprise distincte exerçant des activités identiques ou analogues dans des conditions identiques ou analogues et traitant en toute indépendance avec l'entreprise dont il constitue un établissement stable.

3. Pour déterminer les bénéfices d'un établissement stable, sont admises en déduction les dépenses exposées aux fins poursuivies par cet établissement stable, y compris les dépenses de direction et les frais généraux d'administration ainsi exposés, soit dans l'Etat où est situé cet établissement stable, soit ailleurs.

4. Aucun bénéfice ne devra être imputé à un établissement stable du fait qu'il a simplement acheté des marchandises pour l'entreprise.

5. Lorsque les bénéfices comprennent des éléments de revenu traités séparément dans d'autres articles de la présente Convention, les dispositions desdits articles ne sont pas affectées par les dispositions du présent article.

Article 8. Navigation Maritime, Intérieure et Aérienne

1. Les bénéfices effectués par un résident, provenant de l'exploitation, en trafic international de navires ou d'aéronefs ne sont imposables que dans l'Etat contractant.

2. Les dispositions du paragraphe 1 s'appliquent aussi aux bénéfices provenant de la participation à un pool, une exploitation en commun ou un organisme international d'exploitation.

Article 9. Entreprises associées

1. Lorsque :

a) Une entreprise d'un Etat contractant participe directement ou indirectement à la direction, au contrôle ou au capital d'une entreprise de l'autre Etat contractant, ou que

b) Les mêmes personnes participent directement ou indirectement à la direction, au contrôle ou au capital d'une entreprise d'un Etat contractant et d'une entreprise de l'autre Etat contractant,

et que, dans l'un et l'autre cas, les deux entreprises sont, dans leurs relations commerciales ou financières, liées par des conditions convenues ou imposées qui diffèrent de celles qui seraient convenues entre des entreprises indépendantes, les bénéfices qui, sans ces conditions auraient été réalisés par l'une des entreprises mais n'ont pu être en à cause de ces conditions, peuvent être inclus dans les bénéfices de cette entreprise et imposés en conséquence.

2. Lorsqu'un Etat contractant inclut dans les bénéfices d'une entreprise de cet Etat - et impose en conséquence - des bénéfices sur lesquels une entreprise de l'autre Etat contractant a été imposée dans cet autre Etat. et que les bénéfices ainsi inclus sont des bénéfices qui auraient été réalisés par l'entreprise du premier Etat si les conditions convenues entre les deux entreprises avaient été celles qui auraient été convenues entre des entreprises indépendantes, l'autre Etat procède à un ajustement approprié du montant de l'impôt qui y a été perçu sur ces bénéfices. Pour déterminer cet ajustement, il est tenu compte des autres

dispositions de la Convention et, si c'est nécessaire, les autorités compétentes des Etats contractants se consultent.

Article 10. Dividendes

1. Les dividendes payés par une société qui est résidente d'un Etat contractant à un résident de l'autre Etat contractant sont imposables dans cet autre Etat.

2. Toutefois, ces dividendes sont aussi imposables dans l'Etat contractant dont la société qui paie les dividendes est résidente, et selon la législation de cet Etat, mais si la personne qui reçoit les dividendes en est le bénéficiaire effectif, l'impôt ainsi établi ne peut excéder 10 p. cent du montant brut des dividendes.

3. Le terme "dividendes" employé dans le présent article désigne les revenus provenant d'actions, actions ou bons de jouissance, parts de fondateur ou autres parts bénéficiaires à l'exception des créances, ainsi que les revenus d'autres parts sociales soumis au même régime fiscal que les revenus d'actions par la législation de l'Etat dont la société distributrice est résidente. Dans le cas de la Turquie, ce terme inclut également les revenus qui proviennent d'un fonds d'investissement ou d'une rente.

4. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 ne s'appliquent pas lorsque le bénéficiaire effectif des dividendes, résident d'un Etat contractant, exerce dans l'autre Etat contractant dont la société paie les dividendes, est un résident, soit une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, et dans le cas d'un résident de la Turquie, exerce en Israël des services personnels indépendants à partir d'une base fixe située en Israël et que la participation génératrice des dividendes s'y rattache effectivement. Dans ces cas, les dispositions de l'article 7 ou de l'article 14, suivant le cas, sont applicables.

5. Selon les dispositions du paragraphe 6 du présent article, lorsqu'une société qui est un résident d'un Etat contractant tire des bénéfices ou des revenus de l'autre Etat contractant, cet autre Etat ne peut percevoir aucun impôt sur les dividendes payés par la société, sauf dans la mesure où ces dividendes sont payés à un résident de cet autre Etat ou dans la mesure où la participation génératrice des dividendes se rattache effectivement à un établissement stable ou à une base fixe situés dans cet autre Etat, ni prélever aucun impôt, au titre de l'imposition des bénéfices non distribués, sur les bénéfices non distribués de la société, même si les dividendes payés ou les bénéfices non distribués consistent en tout ou en partie en bénéfices ou revenus provenant de cet autre Etat.

6. Les bénéfices d'une société d'un Etat contractant qui exerce dans l'autre Etat contractant une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé peuvent, après avoir été imposés au titre de l'article 7, être soumis à imposition sur le montant restant dans l'Etat contractant où l'établissement stable est situé. Toutefois, l'impôt ainsi perçu n'excédera pas le montant visé à l'alinéa a du paragraphe 2.

Article 11. Intérêts

1. Les intérêts provenant d'un Etat contractant et payés à un résident de l'autre Etat contractant sont imposables dans cet autre Etat.

2. Toutefois, ces intérêts sont également imposables dans l'Etat contractant d'où ils proviennent et conformément à la législation de cet Etat, mais si la personne qui reçoit les intérêts en est le bénéficiaire effectif, l'impôt ainsi exigé ne peut dépasser 10 p. cent du montant brut des intérêts.

3. Nonobstant les dispositions du paragraphe 2, les intérêts accumulés en :

a) Turquie et payés au Gouvernement d'Israël ou à la Banque Centrale d'Israël (Bank of Israël) seront exonérés d'impôt en Turquie;

b) Israël et payés au Gouvernement de Turquie ou à la Banque Centrale de Turquie (Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankas) seront exonérés d'impôt en Israël.

4. Le terme " intérêts " employé dans le présent article désigne le produit des créances de toute nature, assorti ou non de garanties hypothécaires ou d'une clause de participation aux bénéfices du débiteur, et notamment le produit des fonds publics et des bons ou obligations, y compris les primes et lots attachés à ces titres. Lorsqu'un résident d'un Etat contractant vend des produits industriels, commerciaux ou de nature scientifique, des équipements et des marchandises à un résident d'un Etat contractant et que les paiements de ces ventes sont effectués dans une période spécifique après leur livraison, la part du paiement effectuée ne peut être considérée comme un intérêt pour l'application de ces paragraphes. Dans ce cas, les dispositions de l'article 5 ou de l'article 7 devront s'appliquer.

5. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 ne s'appliquent pas lorsque le bénéficiaire effectif des intérêts, résident d'un Etat contractant, exerce dans l'autre Etat contractant d'où proviennent les intérêts, une activité commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable situé dans cet autre Etat, et dans le cas d'un résident de Turquie exerce en Israël une profession indépendante au moyen d'une base fixe située en Israël, et que la créance engendrant les intérêts est effectivement liée audit établissement stable ou à ladite base fixe. En pareils cas, les dispositions applicables sont soit celles de l'article 7, soit celles de l'article 14.

6. Les intérêts sont considérés comme provenant d'un Etat contractant lorsque le débiteur est cet Etat lui-même, une subdivision politique ou administrative, une collectivité locale ou un résident de cet Etat. Toutefois, lorsque le débiteur des intérêts, qu'il soit ou non un résident d'un Etat contractant, a dans un Etat contractant un établissement stable ou une base fixe en relation avec lesquels a été contractée la dette qui est à l'origine du paiement des intérêts, et qui supportent la charge de ces intérêts, ceux-ci sont considérés comme provenant de l'Etat où l'établissement stable ou la base fixe sont situés.

7. Lorsque, en raison de relations spéciales existant entre le débiteur et le bénéficiaire effectif des intérêts ou que l'un et l'autre entretiennent avec de tierces personnes, le montant des intérêts payés, compte tenu de la créance pour laquelle ils sont payés, excède celui dont seraient convenus le débiteur et le bénéficiaire effectif en l'absence de pareilles relations, les dispositions du présent article ne s'appliquent qu'à ce dernier montant. Dans ce cas, la partie excédentaire des paiements reste imposable selon la législation de chaque Etat contractant, compte tenu des autres dispositions de la présente Convention.

Article 12. Redevances

1. Les redevances provenant d'un Etat contractant et payées à un résident de l'autre Etat contractant sont imposables dans cet autre Etat.

2. Toutefois, ces redevances sont également imposables dans l'Etat contractant d'où elles proviennent et conformément à la législation de cet Etat, mais si la personne qui reçoit ces redevances en est le bénéficiaire effectif, l'impôt ainsi exigé ne peut excéder 10 pour cent du montant brut des redevances.

3. Le terme "redevances" employé dans le présent article désigne les rémunérations de toute nature payées pour l'usage ou la concession de l'usage d'un droit d'auteur sur une œuvre littéraire, artistique ou scientifique, y compris les films cinématographiques ou les films ou bandes utilisés pour les émissions radiophoniques et télévisées, d'un brevet, d'une marque de fabrique ou de commerce, d'un dessin ou d'un modèle, d'un plan, d'une formule ou d'un procédé secrets, ainsi que pour l'usage ou la concession de l'usage d'un équipement industriel, commercial ou scientifique, ou pour des informations ayant trait à une expérience acquise dans le domaine industriel, commercial ou scientifique.

4. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 ne s'appliquent pas si le bénéficiaire des redevances, résident d'un Etat contractant, exerce dans l'autre Etat contractant d'où proviennent les redevances une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable situé dans cet autre Etat, ou exerce une profession indépendante au moyen d'une base fixe située dans cet autre Etat, et que le droit ou le bien pour lequel sont payées ces redevances est effectivement lié audit établissement stable ou à ladite base fixe. En pareils cas, les dispositions applicables sont soit celles de l'article 7, soit celles de l'article 14.

5. Les redevances sont considérées comme provenant d'un Etat contractant lorsque le débiteur est cet Etat lui-même, une subdivision politique ou administrative, une collectivité locale ou un résident de cet Etat. Toutefois, lorsque le débiteur des redevances, qu'il soit ou non un résident d'un Etat contractant, a dans un Etat contractant un établissement stable ou une base fixe en relation avec lesquels a été contractée l'obligation de paiement des redevances et qui supportent la charge de ces redevances, celles-ci sont considérées comme provenant de l'Etat où l'établissement stable ou la base fixe sont situés.

6. Lorsque, en raison de relations spéciales existant entre le débiteur et le bénéficiaire effectif des redevances ou que l'un et l'autre entretiennent avec de tierces personnes, le montant des redevances payées, compte tenu de la prestation pour laquelle elles sont payées, excède celui dont seraient convenus le débiteur et le bénéficiaire effectif en l'absence de telles relations, les dispositions du présent article ne s'appliquent qu'à ce dernier montant. En pareils cas, la partie excédentaire reste imposable selon la législation de chaque Etat contractant, compte tenu des autres dispositions de la présente Convention.

Article 13. Gains en capital

1. Les gains qu'un résident d'un Etat contractant tire de l'aliénation de biens immobiliers définis à l'article 6 et situés dans l'autre Etat contractant sont imposables dans cet autre Etat contractant.

2. Les gains tirés de l'aliénation de biens mobiliers qui font partie de l'actif d'un établissement stable qu'une entreprise d'un Etat contractant possède dans l'autre Etat contractant, ou de biens mobiliers attachés à une base fixe qu'un résident d'un Etat contractant possède dans l'autre Etat contractant pour l'exercice d'une profession indépendante, y compris les gains tirés de l'aliénation de cet établissement stable (seul ou avec l'ensemble de l'entreprise) ou de cette base fixe, sont imposables dans cet autre Etat.

3. Les gains d'une entreprise d'un Etat contractant tirés de l'aliénation de navires ou d'aéronefs exploités en trafic international, ou les biens mobiliers affectés à leur exploitation ne sont imposables que dans cet Etat.

4. Les gains qu'un résident d'un Etat contractant tire de l'aliénation d'actions ou de droits comparables dans une société, les avoirs consistant dans leur totalité ou principalement en valeur immobilière situés dans un Etat contractant sont imposables dans l'autre Etat.

5. Les gains tirés de l'aliénation de biens autres que ceux mentionnés aux paragraphes 1, 2, 3 et 4 du présent article ne sont imposables que dans l'Etat contractant dont le cédant est un résident.

Article 14. Professions indépendantes

1. Les revenus qu'un résident d'un Etat contractant tire d'une profession libérale ou d'autres activités indépendantes ne sont imposables que dans cet Etat contractant, à moins que ces activités soient exercées dans un autre Etat contractant. Si ces activités sont exercées dans l'autre Etat, les revenus découlant de celles-ci sont imposables dans l'autre Etat.

2. Nonobstant la disposition du paragraphe 1, les revenus qu'un résident d'un Etat contractant tire de l'exercice d'une profession libérale ou d'autres activités de caractère indépendant dans l'autre Etat contractant ne sont imposables que dans le premier Etat :

a) Si la durée du séjour de l'intéressé dans l'autre Etat n'excède pas 183 jours au cours de l'année civile concernée;

b) Si les rémunérations sont payées par une personne ou au nom d'une personne qui n'est pas un résident de l'autre Etat; et

c) Si la charge des rémunérations n'est pas supportée par un établissement stable ou une base fixe que la personne qui les verse a dans l'autre Etat.

3. L'expression "profession libérale" comprend également les activités indépendantes de caractère scientifique, littéraire, artistique, éducatif ou pédagogique, ainsi que les activités indépendantes de médecins, avocats, ingénieurs, architectes, dentistes et comptables et d'autres activités indépendantes qui demandent une compétence professionnelle.

Article 15. Professions dépendantes

1. Sous réserve des dispositions des articles 16, 18, 19 et 20 les salaires, traitements et autres rémunérations similaires qu'un résident de l'un des Etats contractants perçoit au titre d'un emploi salarié ne sont imposables que dans cet Etat contractant, à moins que l'emploi

ne soit exercé dans l'autre Etat contractant. En ce cas, les rémunérations perçues à ce titre peuvent être imposées dans cet autre Etat contractant.

2. Nonobstant les dispositions du paragraphe 1, les rémunérations qu'un résident de l'un des Etats contractants reçoit au titre d'un emploi salarié exercé dans l'autre Etat contractant ne sont imposables que dans le premier Etat :

a) Si le bénéficiaire ne séjourne dans l'autre Etat que pendant une ou des périodes n'excédant pas au total cent quatre-vingt-trois jours au cours de l'année civile considérée,

b) Si les rémunérations sont payées par un employeur ou au nom d'un employeur qui n'est pas un résident de cet autre Etat, et

c) Si la charge des rémunérations n'est pas supportée par un établissement stable ou une base fixe de l'employeur dans l'autre Etat.

3. Nonobstant les dispositions des paragraphes 1 et 2, les rémunérations perçues au titre d'un emploi exercé à bord d'un navire ou d'un aéronef exploité en trafic international, par un résident d'un Etat contractant sont imposables dans cet Etat.

Article 16. Tantièmes

Les tantièmes et autres rétributions similaires qu'un résident d'un Etat contractant perçoit en sa qualité de membre du conseil d'administration d'une société résidente de l'autre Etat contractant sont imposables dans cet autre Etat.

Article 17. Artistes et sportifs

1. Nonobstant les dispositions des articles 14 et 15, les revenus qu'un résident d'un Etat contractant tire de ses activités exercées à titre personnel dans l'autre Etat contractant en qualité de professionnel du spectacle, acteur de théâtre, de cinéma, de la radio ou de la télévision, ou que musicien, ou en tant que sportif, sont imposables dans cet autre Etat.

2. Nonobstant les dispositions des articles 7, 14 et 15, lorsque les revenus d'activités qu'un artiste ou un sportif exerce personnellement et en cette qualité sont attribués non pas à l'artiste ou au sportif lui-même mais à une autre personne, ces revenus sont imposables dans l'Etat contractant où les activités de l'artiste ou du sportif sont exercées.

3. Nonobstant les dispositions des paragraphes 1 et 2, les revenus provenant d'activités visées au paragraphe 1 qui entrent dans le cadre d'un programme d'échanges culturels et scientifiques agréés par les Gouvernements des Etats contractants et qui sont menées dans un but autre que le profit, sont exonérés d'impôt dans l'Etat où ces activités sont exercées à condition toutefois qu'elles sont financées de manière substantielle par les fonds publics de l'autre Etat contractant.

Article 18. Pensions

1. Sous réserve des dispositions du paragraphe 2 de l'article 19, les pensions et autres rémunérations analogues payées à un résident d'un Etat contractant au titre d'un emploi antérieur ne sont imposables que dans cet Etat. Cette disposition s'applique également à la rente viagère qui est payée à un résident d'un Etat contractant.

2. Nonobstant les dispositions du paragraphe 1, les pensions et autres paiements effectués conformément à la législation sur le régime de la sécurité sociale d'un Etat contractant sont imposables uniquement dans cet Etat.

3. Le terme "rente" signifie une somme en capital payable périodiquement à échéances fixes à titre viager ou pendant une période à déterminer ou déterminable en vertu d'un engagement d'effectuer des paiements en contrepartie des prestations adéquate complètes en numéraires ou appréciables en numéraires.

Article 19. Fonction publique

1. a) Les rémunérations, autres que les pensions, payées par l'un des Etats contractants, l'une de ses subdivisions politiques ou administratives, ou l'une de ses collectivités locales à une personne physique au titre de services rendus à cet Etat, à cette subdivision ou à cette collectivité, ne sont imposables que dans cet Etat.

b) Toutefois, ces rémunérations ne sont imposables que dans l'autre Etat contractant si les services sont rendus dans cet autre Etat et si la personne physique en est résidente :

(i) Lorsqu'elle en a la nationalité; ou

(ii) Lorsqu'elle n'y a pas établi sa résidence à seule fin de rendre les services considérés.

2. a) Toute pension payée par un Etat contractant ou par une de ses subdivisions politiques ou de ses collectivités locales par prélèvement sur des fonds qu'ils ont constitués, à une personne physique au titre de services rendus à cet Etat ou à cette collectivité est imposable uniquement dans cet Etat.

b) Toutefois, cette pension est imposable exclusivement dans l'autre Etat contractant si la personne physique est un résident de cet autre Etat et en possède la nationalité.

3. Les dispositions des articles 15, 16, 17 et 18 s'appliquent aux rémunérations et pensions payées au titre de services rendus dans le cadre d'une activité industrielle exercée par un Etat contractant ou l'une de ses subdivisions politiques ou collectivités locales.

Article 20. Etudiants et enseignants

1. Les sommes qu'un étudiant ou un stagiaire qui est ou qui était, immédiatement avant de se rendre dans un Etat contractant, résident de l'autre Etat contractant et qui séjourne dans le premier Etat à seule fin d'y poursuivre ses études ou sa formation ne sont pas imposables dans cet Etat à condition qu'elles proviennent de sources extérieures à cet Etat.

2. De même un enseignant ou un instructeur qui est un ressortissant d'un Etat contractant et qui séjourne dans l'autre Etat contractant à seule fin d'enseigner ou de se livrer à des recherches pendant une période n'excédant pas deux ans doit être exonéré de l'impôt dans l'autre Etat pour des sommes perçues en contrepartie de l'enseignement et de la recherche à condition que ces sommes proviennent de sources extérieures à l'autre Etat.

Article 21. Revenus non spécifiés

1. Les revenus perçus par un résident de l'un des Etats contractants qui ne sont pas de nature ou de sources mentionnées dans les articles précédents de la présente Convention ne sont imposables que dans cet Etat.

2. Les dispositions du paragraphe 1 ne s'appliquent pas aux revenus autres que les revenus provenant de biens immobiliers tels qu'ils sont définis au paragraphe 2 de l'article 6, lorsque le bénéficiaire de tels revenus, résident d'un Etat contractant, exerce dans l'autre Etat contractant une activité commerciale ou industrielle par l'intermédiaire d'un établissement stable situé dans cet autre Etat, ou une profession indépendante au moyen d'une base fixe située dans cet autre Etat, et que le droit ou le bien générateur de revenus se rattache effectivement audit établissement stable ou à ladite base fixe. En pareils cas, les dispositions applicables sont celles de l'article 7 ou celles de l'article 14, suivant le cas.

3. Nonobstant les dispositions des paragraphes 1 et 2, les éléments du revenu d'un résident d'un Etat contractant non mentionnés dans les articles précédents de la présente Convention, qui proviennent de l'autre Etat contractant sont imposables dans cet autre Etat.

CHAPITRE IV. MÉTHODES POUR L'ÉLIMINATION DE LA DOUBLE IMPOSITION

Article 22. Elimination de la double imposition

I. En Turquie, la double imposition est éliminée comme suit :

Sous réserve de la législation turque périodiquement en vigueur qui permet de déduire de l'impôt turc l'impôt perçu dans tout autre pays que la Turquie, sans préjudice des principes généraux de la présente Convention, l'impôt israélien exigible au titre du revenu provenant d'Israël devrait être déduit de l'impôt turc qui est payé au titre de ce revenu.

Le montant de la déduction ne peut toutefois excéder la fraction de l'impôt sur le revenu calculé avant déduction qui est imputable au revenu pouvant être payé en Israël.

Lorsque selon les termes de la Convention, le revenu perçu par un résident en Turquie est exonéré de l'impôt turc, la Turquie peut néanmoins tenir compte du revenu exonéré en calculant le montant du revenu restant de ce résident.

2. En Israël, la double imposition est éliminée comme suit :

Sous réserve de la législation israélienne périodiquement en vigueur qui permet de déduire de l'impôt israélien l'impôt perçu dans tout autre pays qu'Israël, sans préjudice des principes généraux de la Convention, l'impôt turc exigible au titre du revenu provenant de Turquie devrait être déduit de l'impôt israélien qui est payé au titre de ce revenu.

Le montant de la déduction ne doit pas cependant excéder la fraction de l'impôt israélien que le revenu provenant de sources situées en Turquie représente par rapport au montant total des revenus imposables en Israël.

Lorsque selon les termes de la Convention, le revenu perçu par un résident en Israël est exonéré de l'impôt israélien, Israël peut néanmoins tenir compte du revenu exonéré en calculant le montant du revenu restant de ce résident.

CHAPITRE V. DISPOSITIONS SPÉCIALES

Article 23. Non-discrimination

1. Les ressortissants d'un Etat contractant ne sont soumis dans l'autre Etat contractant à aucune imposition ou obligation qui soit autre ou plus lourde que celles auxquelles sont ou pourront être assujettis les ressortissants de cet autre Etat qui se trouvent ou qui pourraient être dans la même situation.

2. Sous réserve des dispositions du paragraphe 6 de l'article 10, les établissements stables qu'une entreprise d'un Etat contractant exploite dans l'autre Etat contractant ne seront pas imposés dans cet autre Etat d'une façon moins favorable que les entreprises de cet autre Etat qui exercent les mêmes activités. Les dispositions du présent article ne doivent pas être interprétées comme faisant obligation à un Etat contractant de consentir aux résidents de l'autre Etat des abattements, des dégrèvements ou des réductions d'impôt en tenant compte de leur responsabilité de famille et de leur statut civil comme il le ferait pour ses propres résidents.

3. A moins que les dispositions du paragraphe 1 de l'article 9, du paragraphe 7 de l'article 11 ou du paragraphe 6 de l'article 12 ne soient applicables, les intérêts, redevances, ou autres frais payés par une entreprise d'un Etat contractant à un résident de l'autre Etat contractant sont déductibles, pour la détermination des bénéfices imposables de cette entreprise, dans les mêmes conditions que s'ils avaient été payés à un résident du premier Etat.

4. Les entreprises d'un Etat contractant dont le capital est en totalité ou en partie, directement ou indirectement, détenu ou contrôlé par un plusieurs résidents de l'autre Etat contractant ne sont soumises dans le premier Etat à aucune obligation ou imposition y relative, qui soient autres ou plus lourdes que celles auxquelles sont ou pourront être assujetties les autres entreprises similaires du premier Etat.

Article 24. Procédure amiable

1. Lorsqu'une personne estime que les mesures prises par un Etat contractant ou par les deux Etats contractants impliquent ou impliqueront pour elle une imposition non conforme aux dispositions de la présente Convention, elle peut, indépendamment des recours prévus par le droit interne de ces Etats soumettre son cas à l'autorité compétente de l'Etat contractant dont elle est un résident, ou si son cas relève du paragraphe 1 de l'article 23, à l'Etat contractant dont il est un ressortissant.

2. L'autorité compétente s'efforce, si la réclamation lui paraît fondée et si elle n'est pas elle-même en mesure d'y apporter une solution satisfaisante, de résoudre le cas par voie d'accord amiable avec l'autorité compétente de l'autre Etat contractant, en vue d'éviter une imposition qui ne soit pas conforme aux dispositions de la Convention. Tout accord conclu doit être mis en oeuvre sans tenir compte des délais prévus dans la législation nationale des Etats contractants. Cependant le contribuable peut demander un remboursement en se basant sur l'accord mutuel dans un délai d'un an après notification au contribuable par l'administration fiscale des résultats de l'accord.

3. Les autorités compétentes des Etats contractants s'efforcent, par voie d'accord amiable, de résoudre les difficultés ou de dissiper les doutes qui peuvent surgir au sujet de l'interprétation ou de l'application de la convention. Elles peuvent également se concerter pour essayer d'éviter la double imposition dans les cas non prévus par la convention.

4. Les autorités compétentes des Etats contractants peuvent communiquer directement entre elles et également par l'intermédiaire d'une Commission commune composée d'elles mêmes ou de leurs représentants pour parvenir à un accord conformément aux précédents paragraphes du présent article.

5. Au sens du paragraphe 3 de l'Article XXII (Consultation) de l'Accord général sur le commerce des services, les Etats contractants acceptent que, notwithstanding ce paragraphe, tout différend qui pourrait surgir à propos de la question de savoir si une mesure relevant du présent Accord peut être soumis au Conseil du commerce des services, tel que prévu par ce paragraphe, seulement avec l'accord des Etats contractants. Tout désaccord quant à l'interprétation du présent paragraphe doit être résolu conformément au paragraphe 3 de l'article 24 ou, dans le cas où il n'y aurait pas d'accord sur la procédure, conformément à toute autre procédure sur laquelle les deux parties contractantes se sont mises d'accord.

Article 25. Echange de renseignements

1. Les autorités compétentes des Etats contractants échangent les renseignements nécessaires pour appliquer les dispositions de la présente Convention ou celles de la législation interne des Etats contractants relative aux impôts visés par la Convention dans la mesure où l'imposition qu'elle prévoit n'est pas contraire à la Convention. L'échange de renseignements n'est pas restreint par l'article premier. Les renseignements reçus par un Etat contractant sont tenus secrets de la même manière que les renseignements obtenus en application de la législation interne de cet Etat et ne sont communiqués qu'aux personnes et autorités (y compris les tribunaux et les organes administratifs) concernées par l'établissement ou le recouvrement des impôts visés par la convention, par les procédures ou poursuites concernant ces impôts ou par les décisions sur les recours relatifs à ces impôts. Les personnes ou autorités n'utilisent ces renseignements qu'à ces fins. Elles peuvent faire Etat de ces renseignements au cours des audiences publiques des tribunaux ou dans les jugements.

2. En aucun cas les dispositions du paragraphe 1 ne peuvent être interprétées comme imposant à un Etat contractant l'obligation :

a) De prendre des mesures administratives dérogeant à sa législation ou à sa pratique administrative, ou à celles de l'autre Etat contractant;

b) De fournir des renseignements qui ne pourraient être obtenus sur la base de sa législation ou dans le cadre de sa pratique administrative normale, ou de celles de l'autre Etat contractant;

c) De fournir des renseignements qui révéleraient un secret commercial, industriel ou professionnel, ou un procédé commercial ou des renseignements dont la communication serait contraire à l'ordre public.

Article 26. Agents diplomatiques et fonctionnaires consulaires

Les dispositions de la présente Convention ne portent pas atteinte aux privilèges fiscaux dont bénéficient les agents diplomatiques ou les fonctionnaires consulaires, en vertu soit des règles générales du droit international soit des dispositions d'accords particuliers.

Article 27. Limitation des avantages

Les autorités compétentes des Etats contractants peuvent par accord mutuel refuser les avantages prévus dans la présente Convention à toute personne, ou pour toute transaction, si de leurs avis de tels paiements constituent, étant donné les circonstances, une utilisation abusive de la Convention compte tenu des objectifs de cet instrument.

Article 28. Entrée en vigueur

1. La Convention entrera en vigueur à la date de la dernière notification par l'un et l'autre des Etats contractants que les procédures exigées par leurs législations nationales à cet effet ont été accomplies.

2. Les dispositions de la Convention s'appliqueront :

a) En ce qui concerne les impôts retenus à la source, aux montants payés ou déduits après le premier janvier suivant immédiatement la date de l'entrée en vigueur de la Convention; et

b) En ce qui concerne les autres impôts, aux années d'imposition commençant le premier janvier suivant immédiatement l'année de l'entrée en vigueur de la Convention.

Article 29. Dénonciation

La présente convention demeurera en vigueur pour une durée indéfinie, mais l'un quelconque des Etats contractants pourra la dénoncer par voie diplomatique au minimum six mois après l'expiration de la période de cinq ans à partir de la date de son entrée en vigueur en adressant une notification écrite à l'autre Etat contractant. En pareil cas, la Convention cesse de prendre effet :

a) Pour les impôts retenus à la source sur les revenus reçus dès le 1er janvier de l'année suivant celle de la notification de la dénonciation;

b) Pour les autres impôts sur le revenu de toutes périodes fiscales commençant le 1er janvier de l'année suivant la notification de la dénonciation.

En foi de quoi les soussignés à ce dûment autorisés ont signé la Convention.

Fait à Jérusalem le 14 mars 1996 qui correspond à la date hébraïque du 23 Adar 5756 en copies originales en hébreu, en turc et en anglais, les trois textes faisant foi. En cas de différence d'interprétation, le texte anglais prévaudra.

Pour le Gouvernement de l'Etat d'Israël :

EHUD BARAK

Pour le Gouvernement de la République turque :

EMRE GONENSAY